

Terralóna a Lunalón

Modely Země a Měsíce
vytvořené uskupením VISUALOVE
se staly atrakcí brněnského léta

MILAN HOUSER / PŘÍBĚHY LAKU

Katalog děl Milana Housera, který jako specifický malířský materiál používá lak, je doplněn rozhovorem teoretika výtvarného umění Tomáše Pospiszyla s umělcem a textem japanologa a historika umění Filipa Suchomela.

<https://www.vutbr.cz/vutium>

UDÁLOSTI NA VUT

Čtvrtletník VUT
vydává Vysoké učení technické v Brně,
IČO 00216305, Nakladatelství VUTIUM
Reg. č. MK ČR E 7521, ISSN 1211–4421.

Vydání připravila:

Jana Novotná
tel.: 541 145 345, janek@vutbr.cz

Šéfredaktorka:

Radana Koudelová
tel.: 541 145 146,
Radana.Koudelova@vut.cz

Redakční rada:

Mária Režňáková (prorektorka),
Miroslav Doupovec (prorektor),
Renata Herrmannová (vedoucí Odboru
marketingu a vnějších vztahů),
Anna Kruljácová (SKAS), Eva Münsterová
(Odbor kvality), Eva Gescheidtová
(místopředsedkyně AS VUT)

Inzerce:

Renata Herrmannová
tel.: 541 145 150, herrmannova@vutbr.cz

Adresa redakce:

Nakladatelství VUTIUM, Koleční 4,
612 00 Brno, redakce@vut.cz,
www.vutbr.cz

Design: Vojtěch Lunga
Sazba: Jan Janák (VUTIUM)

Foto na obálce: Lucie Šiprová Mojžíšová

Tisk: Helbich, a. s., Brno

Číslo 1 | 2020/2021 XXXI. ročník
Vychází 15. 9. 2020

Své připomínky, tipy a návrhy posílejte
na redakce@vutbr.cz

Uzávěrka dalšího čísla je 25. 11. 2020.

NEPRODEJNÉ!

ÚVODNÍ SLOVO

Foto Petr Navrátil

Vážení čtenáři,

vstupujeme do nového akademického roku a všichni společně doufáme, že 21. září začne prezenční výuka s minimem omezení. Žijeme však v nejisté době, a tak v noci uléháme s jinými informacemi, než s jakými ráno vstáváme.

Držíte v rukou nové číslo časopisu Události, jehož předchází vydání byla poznamenána koronavirovou pandemií. Zatímco v březnu jsme ještě stihli zveřejnit informace o řadě chystaných akcí v bláhové představě, že to, co se děje na jih od našich hranic, se nás nemůže týkat, v červnovém čísle už jsme žádné akce ani neavizovali, zkrátka proto, že se žádné nekonaly. Společenský život ustrnul. V časopise se začaly objevovat fotografie s lidmi v rouškách. Postupně jsme si zvykli na to, že rouška je nepostradatelnou součástí našeho oděvu a že pokud se chceme dorozumět, nebo snad dokonce projevit emoce, musíme více rozehrát mimiku, přidat na hlase a zapojit i pantomimu.

Máme za sebou čas prázdnin, během nichž jsme si, alespoň v naší republice, od omezení zase odvykli, skoro by se dalo říct, že jsme se vrátili k normálu. Na fotkách v časopise budeme sice dál vídat lidi v rouškách, ale troufáme si už opět zveřejňovat zprávy o plánovaných akcích, i když je jich méně než obvykle. Tématem tohoto čísla je společenská odpovědnost univerzit, která – jak zaznělo na červnovém diskusním setkání zástupců brněnských vysokých škol – je různými lidmi vnímána velmi odlišně. Jisté je, že jakákoliv kolektivní odpovědnost by nebyla ničím bez odpovědnosti jedince. A že nás možná doba roušková přiměla k hlubšímu zamyšlení nad světem, v kterém žijeme, a jeho budoucností, ať už budeme v příštích dnech vyrážet ráno z domu v roušce, nebo bez ní.

Přeji vám pevné zdraví, veselou mysl, a kdybyste četli Události v tramvaji, ať se vám nemlží brýle!

Jana Novotná
redaktorka časopisu Události na VUT

OBSAH

Krátké zprávy	3
Společenská odpovědnost je dobrovolničení studentů i zodpovědné chování k přírodě	4
Krátké zprávy	7
Výzkum paramagnetické rezonance vede na CEITEC VUT Petr Neugebauer	8
Areály FSI i Údolní 53 čekají rekonstrukce za stovky milionů korun	11
Lenka Shromáždilová: Univerzitě třetího věku s láskou	13
Lidi by měli přestat válčit s přírodou, říká Zdeněk Fránek	16
OptoLab na FEKT je součástí 50leté historie přenosu po optickém vlákně	20
Krátké zprávy	23
Roman Holoubek: Pivo je stejně ušlechtilý nápoj jako víno	24
Krátké zprávy	27
Terralóna a Lunalón	28
Na začátku stála náhoda, vzpomíná Fabian Khateb	30
Interní školení aneb zaměstnanci učí zaměstnance	32

Trouba z Pálavy – blog a snad i budoucí živnost. Ze studentky Fakulty podnikatelské se během koronavirové pandemie stala vyhledávaná cukrářka.

Krátké zprávy	35
Inovace ve firmách můžou být slepé uličky, zjistil tým z FP	36
Akademický projekt zajišťuje rychlé připojení pro univerzitu	39
Krátké zprávy	41
Pozůstalost Bohuslava Závady ukrývá zajímavou korespondenci	42
Sochy mezi květy	44
Technické muzeum se připravuje na invazi robotů	46
Krátké zprávy	49
Pálava je moje srdcovka, říká cukrářka z Fakulty podnikatelské	50
Na VUT startuje projekt Univerzitní sport	53

Miloslav Filka připomíná 50letou historii přenosu po optickém vlákně. Na brněnské elektrofakultě byl u zrodu optoelektroniky, prvního oboru svého druhu u nás.

Nahlédneme do rodící se laboratoře na CEITEC VUT, kde tým pod vedením Petra Neugebauera sestavuje unikátní spektrometr pro paramagnetickou rezonanci.

Krátké zprávy	55
Působení Felixe Jeneweina na technice v Brně byla pro něj jediná spokojená léta	56
Mobilní aplikace by mohla rozeznat nemoc vyfoceního stromu	58
Komiks	59
Vedení FEKT umožňuje studentům něco změnit, oceňuje Kateřina Chroustovská	60
Studentské spolky připravují...	62
Šifry pro VUT	63
Kalendář akcí	64

Na VUT vystudoval Roman Holoubek strojařinu a dnes je předsedou Cechu domácích pivovarníků a velkým propagátorem pozvednutí kultury piva.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

ÚSPĚCH

Foto Miloslav Druckmüller

Fotografie z FSI se stala astronomickým snímkem dne dle NASA

Snímek zachycující kometu Neowise od profesora Miloslava Druckmüllera z Ústavu matematiky FSI VUT zvolila americká NASA za astronomický snímek dne (APOD). Oceněná fotografie zachytila nejjasnější kometu, jakou lze v prostředí České republiky v těchto letech pozorovat a lze ji spatřit i lidským zrakem. „Je to již čtrnáctý snímek pořízený z Česka a jubilejní desátý právě od profesora Druckmüllera,“ uvedl pro iRozhlas astronom a fotograf Petr Horálek, který na úspěch upozornil.

Astronomický snímek dne NASA (APOD) je ocenění nejzajímavější fotografie z vesmíru, kterou denně vybírají a doplňují popisem astronomové Jerry Bonnell a Robert Nemiroff z NASA. Mottem akce je „Objevujte vesmír“ a od roku 1995, kdy byl vybrán první snímek, se stala jednou z nejuznávanějších svého druhu po celém světě. APOD sledují na sociálních sítích miliony návštěvníků a původní texty o vesmírných objektech jsou dnes překládány do třiadvaceti jazyků, včetně češtiny.

(red)

ROK ADOLFA LOOSE

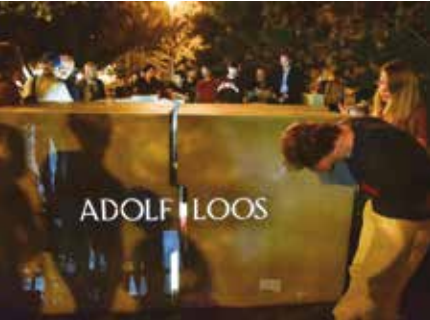

Foto Igor Štěr

Adolfa Loose připomíná nový památník

Při příležitosti oslav 150 let od narození brněnského rodáka a světoznámého architekta Adolfa Loose vznikl nedaleko rektorátu VUT památník zhotovený podle návrhu Jaroslava Sedláka z Fakulty architektury a absolventa FaVU Oldřicha Moryse. Slavnostní odhalení se uskutečnilo 20. srpna 2020 v parku na Janáčkově náměstí v Brně, nedaleko od místa, kde stával rodný dům brněnského architekta.

Nový minimalistický pomník je pojat jako betonová sochařská forma náhrobku Adolfa Loose, situovaného na Ústředním hřbitově ve Vídni. V symbolické rovině tak dochází k nové interpretaci vlastního náhrobku, a to za použití klasických sochařských postupů. Hlavní myšlenkou návrhu bylo vytvoření negativu jako otisku místa Loosova posledního odpočinku pro lokalitu, kde se narodil a vyrůstal, a došlo tak k pomyslnému propojení obou míst.

Projekt vznikl za podpory městské části Brno-střed a Fakulty architektury VUT. Další akce v rámci oslav architektova výročí, do kterého jsou zapojení i zástupci z FaVU, sledujte na <https://www.gotobрно.cz/info/adolfloos150/>.

(red)

KONKURZ

VOX IUVENALIS hledá nové členy

VOX IUVENALIS každoročně hledá talentované studenty, kteří by chtěli uplatnit a rozvinout svůj talent v profesionálním pěveckém sboru.

Sbor zkouší pravidelně každý týden v pondělí a ve čtvrtek v aule Fakulty architektury na Poříčí 5. Konkurzy se uskuteční 21. a 24. září vždy od 16 do 17.30, ale je možné dostavit se na kteroukoliv pravidelnou zkoušku nebo se domluvit se sbormistrem Janem Ocetkem (777 077 577, jan.ocetek@gmail.com).

Sbor při VUT funguje od roku 1992 a studenti a absolventi VUT tvoří podstatnou část jeho členů. VOX IUVENALIS se účastní mezinárodních festivalů i soutěží. V loňském roce se v rámci sdružení brněnských sborů podílel mimo jiné na nastudování a provedení slavného oratoria Antonína Dvořáka, Sv. Ludmila, které mělo premiéru v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla.

(red)

Společenská odpovědnost je dobrovolničení studentů i zodpovědné chování k přírodě

Tereza Kadrožková
Foto Igor Šefr

Udávat trendy a hledat témata, na která se mají veřejné instituce i soukromé firmy soustředit v rámci své společenské odpovědnosti, k tomu mimo jiné došli diskutující v debatě organizované v rámci projektu Partnerská síť vysokých škol pro společenskou odpovědnost. Řešili také problematiku zodpovědného zadávání zakázek, podpory převádění výsledků výzkumu do praxe či dobrovolnictví, ale věnovali se především definování toho, co společenská odpovědnost znamená.

Červnové diskuse se zúčastnili zástupci z řad vedení, akademiků i studentů brněnských škol, veřejné správy a inovačního centra. Konkrétně zástupkyně akademické obce Vysokého učení technického Anna Putnová, kvestorka Masarykovy univerzity Marta Valešová, student Mendelovy univerzity Filip Kouřil a student MU a VUT Vojtěch Kundrát, náměstek hejtmana Jihomoravského kraje Jan Vitula, marketingový ředitel Jihomoravského inovačního centra Michal Veselý a právník

Ministerstva práce a sociálních věcí ČR Adam Gromnica. Debatu moderovala Sylvie Formánková z Mendelovy univerzity.

V debatě padaly rozdílné názory. Od toho, že společenská odpovědnost je jen marketingový trik pro omluvu elit, které přispěly k rozpadu společnosti i životního prostředí, až po ten, že jde o nezbytný koncept, který nutí firmy a instituce k tomu, aby převzaly odpovědnost i za rozvoj svého okolí. Evropská komise definuje tyto principy jako odpovědnost podniků za jejich dopad na společnost s tím, že podnik by měl integrovat sociální, environmentální, etické a spotřebitelské záležitosti a také otázku lidských práv do své strategie a každodenních činností.

Hned na úvod dvouhodinové debaty zazněl provokativní názor od jednoho ze zástupců studentů v diskusi – Vojtěcha Kundera, který studuje na Fakultě chemické a Fakultě výtvarných umění Vysokého učení technického, zároveň je i studentem přírodovědy na Masarykově univerzitě. Hodně se angažuje v pomoci různým lidem, v minulosti pomáhal například s instalací filtrů na vodu v Tanzanii, s vytvořením levného a účinného opalovacího krému pro albinos na africkém kontinentu nebo s výrobou roušek, které během pandemie vznikaly v Divadle Husa na provázku.

Na otázku moderátorky, jak vnímá společenskou odpovědnost a zda je pro něj důležitá, zareagoval slovy, že neví, co to vlastně je. „Přijde mi to jako zvláštní novotvar,

který vzniká proto, abychom omlouvali určité věci, které tu byly napáchány za desítky let, aby garnitura, která drží moc a peníze, si mohla omluvit to, že se tu kompletně rozes*aly společenské třídy, že všechno jde od pěti k nule – především v udržitelnosti,“ odpověděl. Zdůraznil, že přitom zapomínáme, že skutečné dobro vždycky musí dělat primárně lidé. „Dělají to ne proto, že jsou v nějaké struktuře, ale vzniká to horizontálně, v prapodstatě toho, že lidé chtějí pomáhat,“ řekl. Zdůraznil však, že univerzity dokážou udělat perfektní zázemí pro takovou práci. Neměly by k tomu ale aktivně pobízet.

Anna Putnová z Vysokého učení technického, mimo jiné členka Etické komise VUT a výboru Společnosti pro etiku v ekonomii, která se tématu společenské odpovědnosti věnuje dlouhodobě, však připomněla, že společenská odpovědnost je koncept starý přes 70 let. Vznikl s rostoucím tlakem na zodpovědnost soukromých podniků i veřejných institucí v souvislosti s jejich mocí ve společnosti.

„O tom, že univerzita má společenskou moc, není třeba pochybovat, ať už je to z hlediska rozdělování zdrojů, nebo ovlivňování mladé generace, a tudíž formování budoucnosti,“ podotkla. Kvestorka Masarykovy univerzity Marta Valešová pak doplnila, že univerzity už řadu principů společenské odpovědnosti plní, ale mohly by víc působit jako instituce, které udávají trendy a propojují lidi, kteří se společensky odpovědnými aktivitami zabývají.

Marketingový ředitel Jihomoravského inovačního centra Michal Veselý podotkl, že JIC spolupracuje s brněnskými vysokými školami mimo jiné na organizaci kurzů či soutěží, kde jim předávají znalosti a zkušenosti potřebné pro podnikání. „Účastní se jich aktivní studenti, u kterých cítíme, že je pro ně řešení velkých společenských výzev skrze podnikání velké téma a chtějí se tomu aktivně věnovat.“

Právník Ministerstva práce a sociálních věcí ČR Adam Gromnica zase v debatě upozornil na platformu pro společensky odpovědné zadávání a nakupování, do níž se mohou zapojit i univerzity a i touto formou naplňovat část principů společensky odpovědného chování. Jde především o to důkladně promýšlet, zda instituce nakupují věci potřebné a zda do požadavků na dodavatele mohou zahrnout například i zodpovědné chování vůči životnímu prostředí, zaměstnancům a podobně.

Diskuse se věnovala také dobrovolnickým aktivitám a tomu, zda by je měly univerzity organizovat, nebo jen nechat prostor a možnosti pro to, aby se do nich mohli zapojovat jednotlivci. Většina diskutujících se pak shodla na tom, že světová pandemie nemoci COVID-19 a blížící se ekonomická krize mohou pomoci tomu, aby se principy společensky odpovědného chování ještě víc etablovaly.

Brněnské diskusní setkání organizovaly Janáčkova akademie múzických umění v Brně, Masarykova univerzita,

Mendelova univerzita v Brně, Technická univerzita v Liberci, Veterinární a farmaceutická univerzita Brno, Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích a Vysoké učení technické v Brně. Mediálními partnery byl magazín vysokých škol Universitas a MUNI TV. Na brněnskou debatu o obecném tématu společenské odpovědnosti navázou na podzim další dvě setkání v Ostravě a Praze, která by se měla zaměřit na konkrétnější nástroje společenské odpovědnosti, a to na roli vysokých škol při propuknutí celospolečenské krize a na pomoc se zvládáním klimatické změny. ■

SUMMARY: To set trends and search for topics on which public institutions and private businesses should focus in the framework of their CSR. This is the mission agreed by the participants in the Brno debate within the project Partner Network of Universities for Social Responsibility. The topics included the issue of responsible procurement, support for the transfer of research results into practice, and volunteering.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

KAMPAŇ

Náborová kampaň CHCI VUT vyhrála v soutěži

Letošní kampaň CHCI VUT, zaměřená na nábor budoucích studentů brněnské techniky, vyhrála v marketingové soutěži Fénix Content Marketing. V kategorii Social media kampaň získalo VUT jednoznačně první místo, druhá příčka zůstala neobsazená a o třetí místo se společně dělily značky Heineken, Ferrero a Škoda AUTO. Mezi další sociální kampaně, které hodnotila odborná porota, patřily ty od AVON Cosmetics, L'Oréal či AE Brands Korea (Plzeňský Prazdroj). Kompletní výsledky je možné najít na <https://soutezfenix.cz/>.

CHCI VUT byla letošní náborová kampaň, která kromě microsite zaujala především na sociálních sítích Instagram, Facebook a YouTube. Letošním tématem byli absolventi, takže hlavní hero video doplňovala i série kratších rozhovorů s vybranými absolventy brněnské techniky. Více o kampani samotné si můžete přečíst na www.chcivut.cz. Soutěž Fénix Content Marketing funguje už sedmým rokem, přičemž VUT zde zabodovalo naposledy v roce 2018, kdy získalo 1. místo za svůj univerzitní časopis Události na VUT (kategorie B2E časopisů, které jsou určené pro zaměstnance a čtenáře uvnitř instituce) a také 3. místo za www.ZVUT.cz (kategorie Blog).

(red)

SOUTĚŽ

Ocenění pro doktorandku FCH

Doktorandka Aneta Pospíšilová z Ústavu chemie materiálů Fakulty chemické VUT získala 3. místo v soutěži Make our planet great again, kterou pořádá Velvyslanectví Francie v ČR společně s BNP Paribas. Soutěž usiluje o ocenění výzkumné práce českých studentů v oblasti změny klimatu, životního prostředí a udržitelného rozvoje. Odbornou porotu zaujalo téma dizertace Anety Pospíšilové o poly-3-hydroxybutyrátu, jeho izolaci z bakterií a využití jako náhrady běžných plastů. Svou dizertaci doktorandka zpracovává v laboratoři bioplastů pod vedením Radka Přikryla.

„Na výzkumu PHB bioplastů u nás na fakultě pracuje velký tým. Já se zabývám především izolací polymeru z biomasy a pak také hledáním možností využití v průmyslu, které by firma Nafigate, se kterou dlouhodobě spolupracujeme, mohla realizovat,“ řekla Aneta Pospíšilová. Může jít například o dekorativní kosmetiku, která je mikroplastů doslova plná a nahrazení rozložitelnými alternativami je zde žádoucí. Účast v soutěži zahrnovala podrobné písemné představení dizertační práce a poté prezentaci v angličtině před porotou s následnou živou diskusí, kterou toto aktuální téma vyvolává.

(red)

SPORT

Šestkrát zlato pro VUT

Hned 6 zlatých medailí získali studenti brněnské techniky 25. srpna 2020 na Akademickém mistrovství ČR v lehké atletice, které se konalo na stadionu Pod Palackého vrchem v rámci mítinku Vzhůru Brno a 2. ročníku Memoriálu Josefa Sečkáře.

Studentka FSI Marcela Pírková získala hned tři zlaté medaile, a to za běh na 100, 200 i 400 metrů. Další zlato putuje na VUT za běh na 5 kilometrů, ve kterém skvěle zabodoval Dominik Sádlo z FSI. Ve skoku vysokém pak vystoupal na nejvyšší příčku Marek Bahník z FIT. Zlatou kolekci pro studenty VUT rozšířil o nejcennější kov i Samuel Kováč z FSI, který se věnuje hodu diskem, ale i vrhu koulí. Za něj pak Kováč získal ještě stříbrnou medaili. Všem úspěšným sportovcům gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci univerzity.

(red)

Výzkum paramagnetické rezonance vede na CEITEC VUT Petr Neugebauer

Základem vznikající Laboratoře magneto-optické spektroskopie na CEITEC VUT je nový spektrometr pro paramagnetickou rezonanci. Se svým mezinárodním týmem ho sestavuje absolvent fyzikálního inženýrství na VUT Petr Neugebauer. Na unikátní přístroj, který mění doposud zavedený princip měření, získal prestižní grant od Evropské výzkumné rady. Kromě lékařství může najít využití i v průmyslu nebo při vývoji čipů.

Jana Franchi
Foto Igor Šefr

Pane doktore, navrhl jste novou metodu, díky které je měření magnetické rezonance rychlejší, komplexnější a přesnější. Na jakém principu pracuje?

Na rozdíl od klasické elektro- nové magnetické rezonance, která doposud převážně funguje na principu proměnlivého magnetického pole za neproměnlivé frekvence, působí naopak v neproměnlivém magnetickém poli s rychlou změnou frekvence. Díky námi vyvíjenému spektrometru tak budeme moci navíc sledovat i dynamiku procesů, což otevírá nové možnosti při studiu nových materiálů.

S magnetickou rezonancí se většina z nás nejčastěji setkává v nemocnici. Vyšetření je ale poměrně zdoluhavé. Mohla by vaše metoda pacientům do budoucna přinést rychlejší a méně nepříjemné řešení?

Moje představa je taková, že by lidé prošli pouze rámem dveří. To je ale opravdu dlouhodobá vize, kterou musíte brát tak trochu s nadsázkou. Ale rozhodně není nereálná, osobně si myslím, že je to otázka času, kdy se něco podobného objeví, a pevně doufám, že k tomu výrazně přispějeme.

Vaše bádání je podpořeno ERC grantem na podporu vědy a výzkumu. Bylo obtížné ho získat?

Projekt na grant jsem měl v hlavě asi dva roky, než jsem ho sepsal a podal. V žádosti není prostor pro detailní popis myšlenky, je proto třeba vážit každé slovo. Musíte navíc přijít s něčím hodně odvážným, až revolučním. Nestačí návrh zlepšení něčeho, co už tu máme. Asi nejtěžší pro mě bylo

stručně a jednoduše vysvětlit, oč mi jde, a přítomné pro svůj nápad nadchnout. Během závěrečné prezentace v Bruselu jsem na to měl jen deset minut.

Momentálně na CEITEC VUT budujete speciální laboratoře. Jak budou vybaveny?

Zásadní je spektrometr, který je již funkční, dokonce se nám podařilo posunout náš předchozí „světový rekord“ v měření relaxace elektronových spinů, ale ještě to není podle mých představ. Chce to čas, abychom mohli vše vyladit. Dále jsou potřeba kvazioptické přístroje, zdroje záření a detektory. Vše bude navzájem propojené a automatizované. Správný chod celého zařízení pak zajistí počítače. Rád bych ale ještě pořídil stolní spektrometry pro magnetickou rezonanci nejen pro vědecké účely, ale i pro školení studentů. Moc by nám pomohl i nákup komerčního pulsního EPR spektrometru a SQUID magnetometru, protože aktuálně musíme tyto experimenty provádět mimo Brno.

Váš tým tvoří výzkumníci z celého světa. Jak jste je pro svůj projekt získal?

Většinou jsou to Češi a Slováci, pak Ukrajinci a lidé z Polska, Francie, Indie, Columbie, Číny nebo Egypta. Část jsou klíčoví pracovníci, se kterými se znám již delší dobu a které se mi podařilo přetáhnout. Ostatní mě kontaktovali sami. Většinou znali moji práci nebo se účastnili mých přednášek. Studenti se pak hlásili v rámci vypsaných témat. Právě zapojení studentů je pro mě důležité, díky této spolupráci u nás často pracují na své závěrečné

práci. Pro vědu se ale snažíme získat i mladší ročníky z řad středoškoláků v rámci SOČ.

Přineslo s sebou mezinárodní složení týmu nějaké komplikace? Nemyslím jen administrativního charakteru, co třeba v rámci karantény?

Jednoduché to rozhodně nebylo. V roce 2018 nás spousta přišla z ciziny, takže jsme se museli „rozkoukat“. Hlavně vízový systém České republiky nás mnohému naučil. Když se zde totiž cizinec uchází o pobyt, musí mimo jiné doložit doklad beztestnosti, a to ze všech států, ve kterých působil delší dobu. U člověka, který procestoval celý svět, to však může být pěkný oříšek. A to neberu v potaz, že třeba v Anglii vám tohle potvrzení vydá osoba, která vás zná a čestně prohlásí, že jste bezúhonný. Veškeré tyto dokumenty navíc nesmějí být starší tří měsíců. V jednom případě toto trvalo téměř rok, což ale dokazuje, že onen kolega k nám do týmu, na který jsem patří, je hrdý, opravdu chtěl. Jinak v průběhu letošního jara jsme měli obavy hlavně o to, aby někdo z nás neonemocněl, což by mohlo znamenat omezení chodu laboratoře. Naštěstí se to nestalo. Musím ale říct, že omezení v souvislosti s pandemií COVID-19 nám přinesla i některá pozitiva, zejména v oblasti zefektivnění práce.

Zmínil jste, že do Čech jste se vrátil z ciziny. Kde jste konkrétně působil a co vás přimělo k návratu domů?

Jako doktorand jsem působil v Grenoblu v laboratoři silných magnetických polí, která byla z velké části financována přímo francouzskou vládou

nebo Evropskou unií. To byl samozřejmě trochu jiný svět. V Německu už jsem měl možnost nahlédnout do zákulisí a můžu říct, že místní systém hospodaření s veřejnými penězi je určitě nejlepší z těch, které jsem kdy osobně poznal. Vše je založeno na řádném investování do budoucnosti celé společnosti. Jak v Německu, tak ve Francii je zřejmá velká institucionální podpora vědeckých týmů. U nás máme v této oblasti určitě co zlepšovat. Přesto jsem se ale chtěl ze Stuttgartu vrátit domů, jsem tak trochu patriot. Jedním z důvodů, proč jsem o ERC zažádal, byla možnost si grant kamkoli po Evropě přesunout. Peníze bych v České republice nedostal, zato o šikovné lidi zde není nouze. Mrzí mě ale, že některé struktury jsou bohužel natolik zkorumpované, že neumožňují mladým lidem se dále rozvíjet. ■

Více informací k tématu najdete na stránkách Laboratoře magneticko-optické a THz spektroskopie:

<http://spectroscopy.ceitec.cz/>

SUMMARY: A new spectrometer for paramagnetic resonance is the basis of the emerging Laboratory of Magneto-Optical Spectroscopy at CEITEC BUT. With the support of a grant from the European Research Council, Petr Neugebauer and his team assemble the unique instrument that is changing the measurement principle implemented so far. In addition to medicine, it can also be used in industry and in chip development.

INVESTICE

Areály FSI i Údolní 53 čekají rekonstrukce za stovky milionů korun

Bývalá vojenská kasárna na rohu Údolní a Úvozu dnes obývá Fakulta výtvarných umění. V budoucnu by zde mělo vzniknout zázemí, kde by společně mohly sídlit jak FaVU, tak i Fakulta architektury. Rozsáhlá rekonstrukce a dostavba Údolní 53 vychází z původní architektonické soutěže a dokončena by mohla být za čtyři roky. Podobný rozsah investic je v plánu i v areálu Fakulty strojního inženýrství na Technické, kde se každý rok bude opravovat dvojice budov. O velkých stavebních projektech, které brněnskou techniku čekají v nejbližších letech, jsme mluvili s vedoucím Investičního odboru Petrem Marvanem.

Radana Koudelová
Vizualizace Ateliér Velehradský

Areál Údolní 53

O stavební úpravě komplexu Údolní 53 se na VUT hovoří už dlouho. „V letech 2006 a 2007 proběhla veřejná architektonická soutěž o návrh úpravy areálu, na kterou nyní navazujeme a vycházíme z ní. Tehdy přišlo 22 návrhů, ze kterých odborná porota vybrala ten vítězný od společnosti FAM architekti. Po 14 letech od původní soutěže se ale zadání musí mírně aktualizovat,“ popisuje historický vývoj Petr Marvan.

Kromě rekonstrukcí stávajících historických objektů, které zahrnují například výměnu oken, opravu střech nebo modernizaci zázemí, by mělo dojít i k dostavbě nových budov ve vnitrobloku.

„Rekonstrukce bude probíhat za provozu, proto je nutné ji rozfázovat, aby mohla být zachována výuka na Fakultě výtvarných umění. Letos na podzim zahájíme projekční práce a zpracování finální architektonické studie, následně se budeme věnovat dokumentacím pro územní řízení a stavební povolení, samotné stavební práce by mohly začít v roce 2022 a o dva roky později by mělo být hotovo,“ naznačuje časový rámec Marvan. V zadání pro projektanty je, aby zde vznikly i společné dílny a ateliéry, které budou využívat společně FaVU i Fakulta architektury. Ta by se případně do areálu přestěhovala až po dokončení stavby.

Jedna z variant nyní počítá s tím, že nový vstup do areálu by byl u křižovatky ulic Úvoz a Údolní, kde se nachází busta Viktora Kaplana. Historická aula umístěná v tomto rohovém objektu by tak zůstala

zachována, přestože v zadání původní architektonické soutěže se počítalo s jejím zbouráním. Zde by také mohly být, kromě vstupu do areálu, i společné výstavní prostory, případně prostory pro společenské a kulturní události. Cílem je nabídnout umělcům vnitřní i vnější výstavní plochy, ostatně už nyní může sloužit park v areálu například pro expozici soch.

„Park i společné kulturní prostory by měly zůstat přístupné veřejnosti, ale ne zcela nekontrolované. I proto jsme se rozhodli v rámci bezpečnosti zachovat rohový objekt a nebourat jej,“ říká Marvan. Celkové náklady stavby by se mohly pohybovat okolo 400 milionů korun bez daně.

Areál FSI

Druhým velkým investičním projektem je rekonstrukce a modernizace vnitřních prostor areálu Fakulty strojního inženýrství. Konkrétně jde o bloky A2, A3, A4, B1, B2, B3 a tzv. kloubových hal. K tomu se ještě příští rok odehraje úprava společných prostor v budovách A5 a A6, kde dojde k rekonstrukci

Kloubové haly na FSI

toalet, chodeb atd., a také k částečné modernizaci auly Q.

Protože rozsáhlá rekonstrukce se odehraje za plného provozu, je opět rozdělena do více etap. Každý rok se tak musí dočasně vystěhovat dvě z budov. „Během následujících let by mělo dojít ke kompletní rekonstrukci. Každý rok chceme rekonstruovat jednu budovu A a jednu B, takže pokud půjde vše dobře, v roce 2024 bude dokončena jak Údolní 53, tak i rekonstrukce FSI,“ nabízí výhled do budoucna vedoucí odboru s tím, že i zde by se celkové investice na stavební úpravy měly pohybovat okolo 400 milionů korun bez daně. Obě akce jsou zařazeny do tzv. programového financování Rozvoje a obnovy materiálně technické základny veřejných vysokých škol. Většina nákladů tedy bude hrazena ze státního rozpočtu, minimální povinné spolufinancování z vlastních zdrojů univerzity je v programu nastaveno na patnáct procent.

„Plán fakulty je takový, že by se díky rekonstrukci mohly částečně dislokovat některé ústavy, protože za posledních 30 let docházelo k různému stěhování, takže vznikly situace, kdy má jeden ústav prostory na několika místech areálu, což není moc praktické. Navíc by se ústavy mohly lépe logicky seskupit podle svého zaměření,“ dodává k navrhovaným přesunům Marvan. Zde už ale záleží na vedení fakulty, se kterým příprava akce Investiční odbor intenzivně komunikuje a koordinuje. Zásadní rekonstrukcí projde mimo jiné fakultní knihovna, která by měla zůstat ve stávajícím podlaží, ale rozšíří se na celé patro. Nově v suterénu získá i depozitář.

Protože venkovní opláštění budov je už opravené, na první pohled student zvenku nepozná, že FSI prochází náročnou přestavbou. Uvnitř ale dojde na výměny rozvodů, opravu učeben, laboratoří

i chodeb. „Pro studenty jsou v plánu nové odpočinkové zóny v kloubových halách. Jde o prostory dvou hlavních schodišť, v jednom z nich je umístěn známý výtah páternoster. Zde by měly vzniknout prostory pro samostudium, přičemž v těchto studentských zónách by mohla být k dispozici i kuchyňka. Do přípravy projektu se zapojila i Studentská komora AS FSI, aby výsledný projekt vyhovoval zejména studentům,“ doplňuje Marvan. Zpracovatelem projektové dokumentace je Ateliér Velehradský.

Nejbližší rekonstrukce čeká budovy A3 a B2, kde se uživatelé pomalu připravují na dočasné přestěhování. Celý proces oprav zasáhne do několika akademických roků, ale jen díky tomu může být provoz fakulty zachován i v průběhu náročné přestavby. To platí jak pro areál FSI, tak pro Údolní 53. ■

SUMMARY: Petr Marvan, head of the Investment and Assets Department has informed us about large construction plans awaiting the Brno University of Technology in coming years. The first concerns the current seat of the Faculty of Fine Arts on the corner of Údolní and Úvoz Streets, which is to become a facility for the coexistence of the Faculty of Fine Arts with the Faculty of Architecture. The reconstruction is based on an original architectural competition and could be completed in four years. A similar scope of investment is planned on the grounds of the Faculty of Mechanical Engineering on Technická Street. Both reconstructions will take place while the buildings remain in full operation.

ŽENY Z VUT

Lenka Shromáždilová: Univerzitě třetího věku s láskou

Na VUT je přes 30 let, z toho 20 let na U3V. Byla první a na dlouhou dobu i jedinou pomocnicí Petra Vavřína, který na brněnské technice vzdělávání pro seniory založil a získal mu patřičný kredit. Lenka Shromáždilová má na svém kontě řadu atraktivních kurzů a mnoho spokojených posluchačů, a přesto zůstává skryta v pozadí. Když vás ale někdy ve dvoraně rektorátu pohltí hlouček usměvavých seniorů, jako byste viděli ji.

Jana Novotná
Foto Michaela Dvořáková

Na VUT přišla Lenka Shromáždilová v květnu 1988. Na rektorátu, který tehdy sídlil v Opletalově ulici, vyřizovala nostrifikace zahraničních absolventů a agendu pro zahraniční univerzity. A protože měla na starosti i promoce, po roce 1989 se s emeritním rektorem Vilibaldem Bezdíčkem podílela na pořádání promoci pro ty, kteří studium na VUT z politických důvodů nedokončili. V roce 1990 se stala jednou ze dvou sekretářek nově jmenovaného rektora Arnošta Höniga. V té době se rektorát přestěhoval na Burešovu ulici, kde byla Lenka Shromáždilová přítomna například takové události, jakou byla návštěva německého prezidenta Ericha von Weizsäckera na VUT.

Höniga v roli rektora vystřídal Emanuel Ondráček a přišlo další stěhování, na Kounicovu ulici. „Ještě jsem pomáhala stěhovat, ale zároveň už jsem se ucházela o místo na nově vznikající výtvarné fakultě na Rybářské ulici,“ vzpomíná pamětnice. O založení Fakulty výtvarných umění se zasloužil tehdejší děkan Fakulty architektury Ivan Ruller, jejím prvním děkanem byl Vladimír Preclík. „Na Rybářské jsem se najednou ocitla v úplně jiném světě. Moje funkce byla absolutně nevyhraněná, dělala jsem všechno. Profesor Preclík si byl vědom síly své osobnosti, a protože přes den přednášel, v pět odpoledne mi chtěl diktovat. Nezbylo než se přizpůsobit, ale vzpomínám na to moc ráda, pro kumštýře jsem měla vždycky pochopení.“ Jak sama říká, ta doba pro ni byla náročná a zároveň obohacující. Pracovní vztah s děkanem postupně přerostl v přátelství.

„Nevynechala jsem žádnou jeho vernisáž, v našem domě měl svůj pokoj, kde občas pobýval. Na škole musel mnohdy odolávat tlakům mladých, ale až umělec, dokázal racionálně uvažovat a dotahovat věci do konce,“ oceňuje Shromáždilová. Po Preclíkově smrti začala být pro ni atmosféra na škole příliš dynamická, a tak Lenka Shromáždilová zatoužila po klidnější existenci.

Tu záhy našla na odboru vnějších vztahů u prorektora Jiřího Kazelle. „Byla jsem tam spokojená. Když pak ale Petr Vavřín v roce 2000 skončil své druhé volební období rektora, založil U3V a někoho k sobě hledal,“ vzpomíná Shromáždilová, kterou Kazelle na nové místo doporučil. „Lákalo mě začít budovat něco od začátku a vyplát to jako dítě. Duchovně vše zastřešil profesor Vavřín, který U3V na VUT nastartoval, dal mu řád, vybudoval dobrou pozici. Vavřín rovná se U3V. Navíc se mu podařilo organizačně pozvednout i Asociaci univerzit třetího věku ČR, takže ho v roce 2001 zvolili předsedou,“ vyzdvihuje zásluhy zakladatele Shromáždilová, která sama působila jako tajemnice Asociace nejen v době Vavřínova předsednictví, i za jeho nástupce, celkem 15 let.

První dva roky budování U3V na VUT nebyly snadné. Tvořily se základy, v akademickém roce 2000/2001 se otevřel první tříletý Kurz moderních technologií, kde nechyběly ani přednášky o počítačích. „Tehdy znali počítače jen vyvolení. První seznámení seniorů s PC proběhlo v Ústřední knihovně, kde bylo několik počítačů, později pak vznikl kurz užití

PC. V roce 2004 dosáhl Vavřín toho, že U3V dostaly poprvé v historii příspěvek od MŠMT, díky kterému se nakoupily počítače a další vybavení,“ zdůrazňuje Shromáždilová. Počítačové kurzy probíhaly od začátku na Fakultě stavební, která zajistila techniku i vyučující. „Dodnes máme lektory ze stavební fakulty, včetně jedinečného Michala Vojkůvky. V prvních dobách jsme měli i 14 PC kurzů za semestr. Dokonce tu máme jednu historickou skupinku seniorů, která kurzy navštěvuje od prvních let a pořád je nesmírně aktivní,“ připomíná Lenka Shromáždilová největší přínos U3V, a sice že posluchače nutí používat hlavu.

Samostatnou kapitolou historie U3V byly mezinárodní projekty, díky nimž se delegace z VUT několikrát dostala i na zahraniční univerzity. „Nebylo úplně snadné cestovat do ciziny s šesti seniory, i když jsem si je pečlivě vybírala,“ směje se Shromáždilová. „Vždycky jsem měla kvalitní pracovní skupinu, ale i tak to byl trochu stres.“ Na zahraničních univerzitách se konaly prezentace, které opakovaně prokázaly, že VUT patří ve vzdělávání seniorů ke špičce – vybavením, zajištěním a hlavně úrovní. „Jedním z důvodů byla skutečnost, že profesor Vavřín vyjednal našim přednášejícím dobré podmínky, takže na VUT přednáší seniorům špičkoví profesori a docenti, což jinde není ani zdaleka obvyklé.“

Přednášek postupně přibývalo. O pestřejší nabídku kurzů začala Lenka Shromáždilová přemýšlet, když první posluchači ukončili tříletý kurz a nechtělo se jim odejít. „A tak jsem prosadila kurzy o řemeslech

a o umění, přednášeli nám osobnosti jako Preclík nebo Ruller, ředitelé galerií... Velké oblíbené se těšily České a moravské šlechtické rody nebo Významné osobnosti,“ vyjmenovává Shromáždilová a jako zlatý hřeb uvádí vyhledávaný kurz o architektuře. Především seniorky si pak oblíbily přednášky o historii v podání Dušana Uhlíře a později i Petra Fedora nebo Radima Štěpána. „Zpočátku mi všichni říkali: kdo ti do těch kurzů bude chodit?

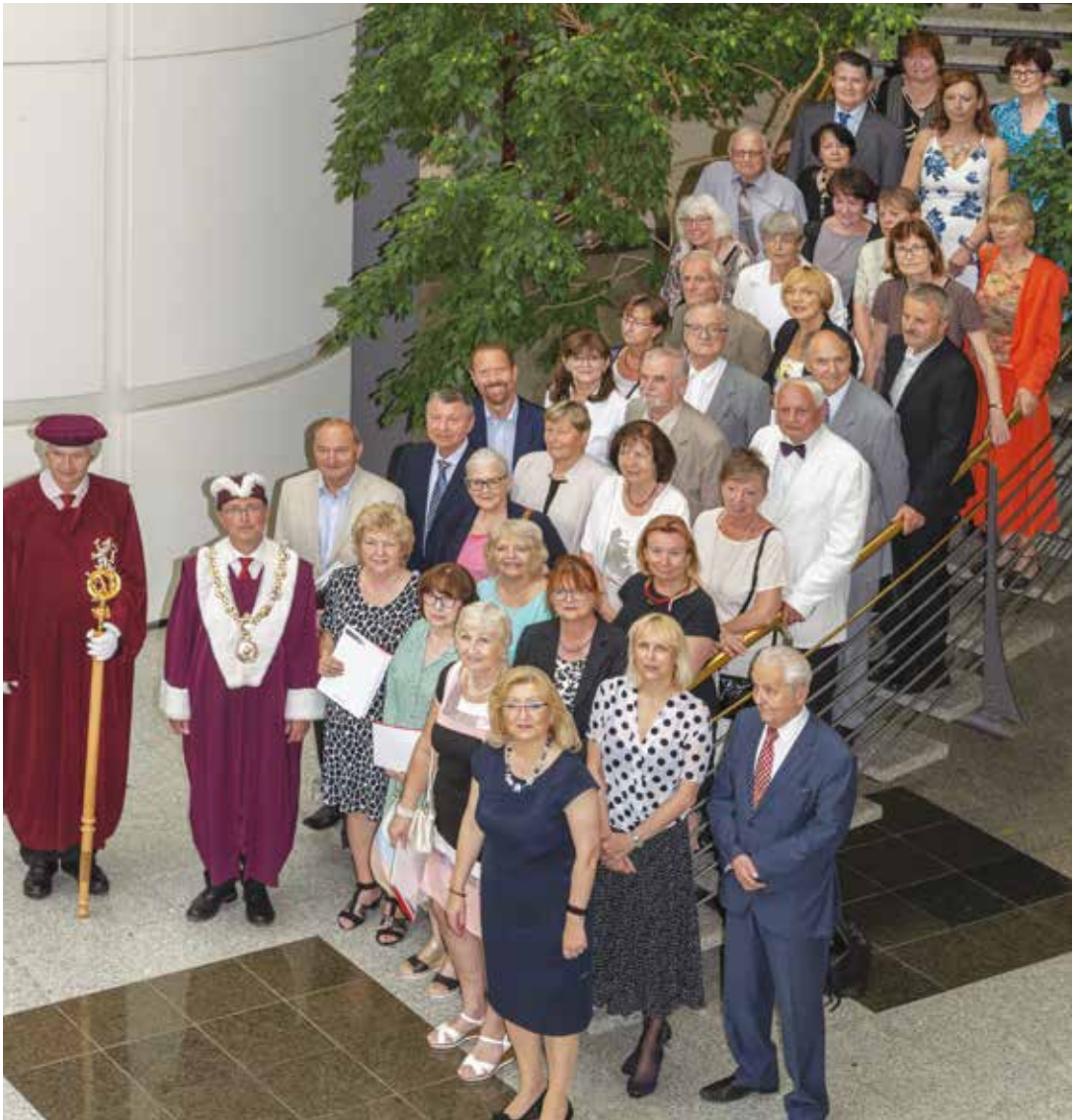
Ale nakonec to byly právě tyto kurzy, které nám dělaly největší objem posluchačů. Mezi námi, některé dámy se přihlásily v prvních letech hlavně proto, že věděly, že ve třetím ročníku přijdou na řadu přednášky na Fakultě výtvarných umění. Dnes už máme tak široký výběr, že mohou jít rovnou do kurzu, který je zajímavý.“

Lenka Shromáždilová je dnes sama seniorka, do důchodu ale nespěchá. „Zaučila jsem mladé

kolegy a mohla bych skončit, ale nechce se mi.“ Stále s nadšením hovoří o novinkách a zajímavostech v nabídce kurzů. V poslední době si senioři oblíbili například Chemii v běžném životě, zaměřenou na kvalitu základních potravin a chemické prostředky v domácnosti, nebo Rodinné podniky ve světovém vinařství, kde Vojtěch Koráb seznamuje s pěstováním vína na jednotlivých kontinentech. „Senzační je nabídka CESA, tradičně oblíbený je kurz

digitální fotografie, jehož posluchači vystavují a vyhrávají ceny v soutěžích,“ vypočítává neúnavně Lenka Shromáždilová a na závěr dodává: „Ta práce mě vždycky bavila a obohacovala, poznala jsem díky ní spoustu zajímavých lidí, s některými jsem se spřátelila. A pořád to miluji.“ ■

Aktuální nabídku kurzů U3V najdete na <https://www.lli.vutbr.cz/u3v>.

SUMMARY: Lenka Shromáždilová has been working at the BUT for more than 30 years, 20 of them at the University of the Third Age. She was the first and for a long time the only assistant of Petr Vavřín, who founded the education programme for seniors at the Brno University of Technology and won adequate credit for it. Lenka Shromáždilová has a number of attractive courses and many satisfied students on her track record.

Lidi by měli přestat válčit s přírodou, říká Zdeněk Fránek

S architektem Zdeňkem Fránkem jsme se potkali v sídle ateliéru Fránek Architects v Kamenné ulici v Brně, kde tráví tři dny v týdnu. Cestovní itinerář absolventa Fakulty architektury VUT z roku 1985 se v době pandemie výrazně zklidnil a on si libuje, že udělá daleko víc práce. Patří k ní i výuka environmentálního designu na umělecké fakultě v Plzni. Nalézání harmonie mezi člověkem a přírodou, schopnost přizpůsobit zamýšlenou stavbu lokalitě a vytěžit i ze zdánlivého handicapu místa silný potenciál patří ostatně k silným stránkám oceňovaného architekta.

Jana Novotná
Foto Igor Šefr

Srovnejte čerstvého absolventa techniky s dnešním úspěšným architektem. Změnilo se něco zásadního?

Člověk se asi v tom zásadním nemění, ale vyvíjí se. Nikdy jsem nepracoval v žádné slavné architektonické kanceláři, takže dodnes pořád přicházím na věci, které bych mladým architektům do začátků poradil. Ale myslím, že vývoj jsem měl vždycky plynulý, bez výkyvů, extrémů či upgradů, je to pozvolný vnitřní růst. Občas bylo třeba udělat nějaké rozhodnutí – když už se mi nechtělo s ateliérem dál stěhovat, postavil jsem tento dům, nebo když už jsme neměli kam dávat modely, koupil jsem barokní sýpku v Miroslavi, která by do budoucna mohla fungovat jako jakýsi depozit modelů i pro kamarády.

Co je nejdůležitější pro úspěch projektu? Kde všude to může ztroskotat?

Kdekoliv. Architektura je umělecký obor, takže pokud jsem nucen ke kompromisu, raději od projektu odstoupím. Ale neméně důležitá je technická stránka, jednání s investorem, je zde vysoká míra odpovědnosti. Kanceláře, kde je více vedoucích architektů, zvládnou větší množství zakázek, ale přitom je problém si udržet uměleckou kvalitu. Já jsem sám, takže o to složitější je všechno uhlídat, ale vychází od nás autorské dílo. Architekt by měl dělat jako umělec autorskou architekturu. Já jsem si práci nikdy nesháněl, zakázky mi chodily samy a podle toho jsme dělali více, nebo méně, ale nikdy jsem se nenabízel... Jde to ve vlnách, mou referencí je samotná práce. Když jsem třeba pro společnost

LIKO-S ve Slavkově, která propaguje energie z přírodních zdrojů, dělal zelené domy, strhla se kolem toho hotová lavina zájmu, takže teď máme řadu podobných zakázek. To byla jedna z těch vln. Anebo poté, co jsme udělali kostely v Černošicích a Litomyšli, dostáváme zakázky na další kostely. Navíc moje domy jsou fotogenické, takže jsou hodně publikované.

Je známo, že je pro vás velmi důležité zasazení domu do konkrétního místa. Vždycky řeším dům i s jeho okolím, s výsadbou zeleně. Důležité je osazení domu. Dobré je sledovat nejen horizont, tu siluetu, ale i okraj domu, který dosedá na zem, a to se nám myslím daří – osadit dům tak, aby měl od země pěknou figuru. Jsem přesvědčený, že na jakémkoliv místě lze udělat kvalitní dům.

Proč domy dávných stavitelů, kteří stavěli intuitivně, působí tak přirozeně, harmonicky s přírodou, že lahodí našemu oku? Protože jsou to jakési archetypy. Vznikají pomalu, stovky let, nenápadně se proměňují a vždycky se na nich opakuje to, co se osvědčilo. To je lidová architektura, speciální kategorie, která je architekturou vlastně jen tím, že se opakuje jistý prvek v určitém kraji... Zvykli jsme si na ty domečky s malými okénky, které jsou postavené z místních materiálů, a líbí se nám, protože jsou těmi staletími prověřené a v té krajině působí lahodně.

Přemýšlíte o tom, na jak dlouhou dobu dům děláte? Přemýšlím, protože moje

stavby díky jejich přírodnímu a environmentálnímu pojetí je možné různě dostavovat a předělávat. To gró je dané, ale vždycky uvažuju i o tom, jak bude možné dům do budoucna rozšířit. V pubertálním věku jsem si nastudoval domy od Franka Lloyda Wrighta a dalších slavných architektů a inspiroval jsem se jejich prostorovým řešením. Mnohé z nich jsou dnes opuštěné původními obyvateli a sídlí v nich různé nadace, ale i tak dál fungují perfektně. Takže přemýšlím o tom, jak by měl dům fungovat i do budoucna, že třeba přijde nový obyvatel a obrátí se na mě, abych mu udělal přestavbu, což se opravdu děje.

Dá se o některé vaší stavbě říct, že ji máte nejradši? Mám rád každou svou stavbu – to je jak s dětmi, jsou to plody mé práce. Těch staveb je hodně, takže na některé si už ani nevzpomínám. Ale když přijde nová poptávka a mám jmenovat deset nejlepších staveb, tak jsou to většinou pořád ty stejné. Přitom některé jsou obyčejné, ale lidi v nich bydlí 20 let a píšou mně, že jsou spokojení. Většinou ale uvádím nejkřiklavější příklady. Například Stezka v oblacích na Dolní Moravě už slouží nějakou dobu, a protože je to kontroverzní věc, přitáhla pozornost i zahraničních médií a spoustu dalších zakázek. Pak jsou to kostely, které stojí u silnic, takže je na ně vidět. A potom třeba zahraniční realizace. Dělali jsme například galerii v Pekingu, vilu v Chorvatsku, teď se chystají další. V běhu jsou projekty muzea v Kalkatě, prezidentský palác na Kapverdách, stanice na

záchranu primátů v Kamerunu, ta se bude stavět příští rok.

Jste nejen architekt, ale i pedagog. Naplňuje vás to? Ano, teď momentálně nejvíc, protože jsem na fantastické škole, Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara na plzeňské univerzitě. Je to velice svébytná umělecko-průmyslová škola, jsem z ní nadšený. Učím zde environmentální design, což je samostatný obor zakončený diplomem. Už

jsme se se studenty zabývali vodou, konkrétně jak se dotknout povrchu země, aby se nenarušily zásoby vody, teď budeme řešit téma obytný vůz nebo dům na kolečkách, který lze lehce přesunout zase s ohledem na minimální narušení země. Připomínáme si důležité principy lidové architektury, využívání přírodních materiálů, ale na druhé straně děláme projekty pro 22. století, což jsou filozofická zadání. Absolvent oboru bude vědět

hodně o přírodě a bude mít cit pro přírodu, takže by neměl udělat žádnou zhovadilost...

Co vás na učení baví? Když studentům něco říkám, sám si tím vyjasňuji nějaké principy. Učím z hlavy, nejsem nucen psát učebnice, i když sám publikuji. Mám svoje teorie, které ale nikomu nevnučuji, jen naznačím a poradím, z jaké literatury si to můžou nastudovat. Ukážu jim směr a oni ho buď chytnou, nebo nechytanou.

Čím teď žijete? Mám malé mimino, což je fantastické! Pracovně je to kostel pro Neratovice a vstupní objekt do Botanické zahrady v Praze, to jsou dva hlavní projekty kromě mnoha dalších, které se různě vynořují. Ve škole byl celý minulý semestr v režimu on-line a musím říct, že mi to maximálně vyhovovalo. Celá ta doba mi připadala jako seslaná z nebe: přestala lítat letadla, začali lítat brouci, začalo pršet, příroda rozkvetla. Prožil jsem

doma nejšťastnější tři měsíce, vyrostly mi fousy, všechno se zvládlo z domu a udělali jsme stokrát víc práce. Myslím si, že naše planeta ví, co a kdy člověku postaví do cesty. Lidi by se měli chytit za nos a přestat s přírodou válčit... ■

<http://www.franekarchitects.cz/>

SUMMARY: The award-winning architect Zdeněk Fránek, a graduate of the Faculty of Architecture BUT, strongly emphasises designing buildings able to adapt to their surroundings, as well as finding harmony between humans and nature. This is reflected in his realised works and in his teaching activity as well. Fránek is currently working on a church for the town of Neratovice, as well as the entrance building to the Botanical Garden in Prague, and he looks forward to the new academic year at the Faculty of Design and Art of University of West Bohemia, where he teaches environmental design.

V době uzávěrky tohoto čísla získal Zdeněk Fránek ocenění Architekt roku 2020.

OptoLab na FEKT je součástí 50leté historie přenosu po optickém vlákně

V letošním roce si odborný svět připomíná 50 let od prvních přenosů s využitím optického vlákna. Výročí odkazuje k roku 1970, kdy si Charles Kuen Kao a George Hockham nechali patentovat optické vlákno pro přenos informace. O pouhých deset let později vznikl na elektrofakultě brněnské techniky obor Optoelektronika v telekomunikacích, který byl prvním svého druhu v republice. Byl u toho i Miloslav Filka, nestor oboru, který dnes stojí v čele skupiny OptoLab na Ústavu telekomunikací FEKT.

„Myšlenka optického přenosu jde přitom mnohem hlouběji do historie, ať už máme na mysli přenos informací ve formě kouře a ohňů, nebo vynález fotofonu A. G. Bella v roce 1880, kdy zdrojem optického záření bylo slunce,“ vysvětluje Miloslav Filka. Výraznější posun pak nastal po objevu kvantového generátoru optického záření laseru v roce 1962. Následné období experimentálních optoelektronických přenosů bylo provázáno provozní nespolehlivostí, dokud se jako nejvhodnější pro praktické využití neukázaly světlovody, jejichž činnost je založena na totálním odrazu na rozhraní dvou optických prostředí s rozdílným indexem lomu. „První zmínku o nich publikovali v roce 1966 Charles Kuen Kao a George Hockham – jejich publikace Dielectric Fibre Surface Wave-guides for Optical Frequencie je považována za základ novodobého výzkumu vláknových světlovodů,“ objasňuje Filka. V již zmíněném roce 1970 pak došlo k prvnímu použití optického vlákna, které bylo vyrobeno ze syntetického křemene.

Při optickém přenosu je nosičem informace záření, kdy nevznikají elektrická a magnetická pole, která bývají

Optický spoj je odolný vůči vnějším rušivým signálům, a tudíž obtížně odposlouchatelný. To byl také důvod k využití technologie v oblasti vojenské nebo pro potřeby tajných služeb.

v elektronických obvodech příčinou různých parazitních vazeb. Optický spoj je proto odolný vůči vnějším rušivým signálům a obtížně odposlouchatelný. To byl také důvod k rychlému rozvoji a využití technologie v oblasti vojenské, pro potřeby tajných služeb a podobně. Významné místo si vydobyla optoelektronika pro sdělovací účely a informační přenosy u železničních zpráv a v energetice, značných úspěchů bylo dosaženo v pokládce podmořských optických kabelů, které dnes procházejí oceány celé planety.

Výuka optoelektroniky na vysokých školách byla nejprve zařazována jako doplněk stávajících předmětů Telekomunikační vedení a Přenosové systémy, až s dalším prudkým rozvojem oboru docházelo v odborných zaměřeních ke zřizování samostatných předmětů. První z nich vznikly na brněnské elektrofakultě, kterou Miloslav Filka sám absolvoval a po létech strávených u Spoju jako kabelář a poté jako vedoucí meziměstské telefonní ústředny se sem vrátil. „Když se v 70. letech uvolnilo místo na katedře, nabídku jsem s vyhlídkou většího technického pokroku přijal. Tehdy začínal rozvoj družicového spojení a také optická vlákna, která mě zaujala,“ vzpomíná nestor oboru. V roce 1980, po přejmenování katedry z linkové na katedru telekomunikací, zde potom zavedli tři nové předměty: Počítače v telekomunikacích, Mikroprocesorová technika a Optoelektronika v telekomunikacích.

„Takové předměty tehdy v republice nikdo neměl,“

zdůrazňuje Filka a připomíná počátky výuky: „Předmět Optoelektronika v telekomunikacích se začal vyučovat téměř z ničeho – byla jen teorie a kousek vlákna. Postupně se spoluprací s výzkumnými ústavami, některými výrobci a montážními firmami podařilo zahájit i laboratorní výuku, i když v tehdejší sídle fakulty na Antonínské se laboratoř musela vždycky připravit a po hodině zase uklidit. Problém byl i s materiálním vybavením.“ Výrazný posun nastal v 90. letech a poté v roce 1997 po přestěhování fakulty na Purkyňovu ulici, kde již vznikla samostatná laboratoř. Díky výzkumným úkolům, grantům a spolupráci s četnými firmami docházelo postupně k rozšiřování jejího materiálního vybavení.

Spolupráce s Masarykovou univerzitou vedla v roce 1993 k historicky prvnímu propojení výpočetních středisek pomocí optického kabelu.

Po posledním stěhování na Technickou 12 bylo pracoviště pojmenováno Laboratoř přenosových médií a optických sítí a úměrně tomu dnes vypadá i jeho vybavení. Můžeme si prohlédnout, jak vypadá optické vlákno, optický kabel, podmořský optický kabel, Miloslav Filka nám ukazuje přístroje určené k měření útlumu, měření disperzí, hledače kabelů, svářečku. „V ní se vlákna svařují a dávají do kabelu. V zemi se vlákna dále ukládají do ochranných trubek HDPE, kde se zafukují vzduchem, aby se nepoškodila.

Optické vlákno (nahore) ve srovnání s rybářským vlasem (uprostřed) a lidským vlasem (dole)

Posledním trendem jsou mikrotubičky, kam se zafouknou třeba dvě vlákna pro použití přenosu do bytu.“

Skupina OptoLabu se podílí na řešení mnoha výzkumných úkolů, a právě z nich získává laboratoř převážnou část svého vybavení. Pracoviště disponuje optickým polygonem o délce 60 km, kde je možné testovat a porovnávat přístroje různých výrobců. Kromě četných firem spolupracuje laboratoř i s Ústavem výpočetní techniky Masarykovy univerzity, což vedlo v roce 1993 k historicky prvnímu propojení výpočetních středisek pomocí optického kabelu. „Byl tak položen základ budování BAPS – Brněnské akademické počítačové sítě, která má v současné době přes 150 km a vzájemně propojuje vysoké školy, nemocnice i Magistrát města Brna. Navazuje na CESNET a je využívána studenty, ale i pro přenos hlasu, obrazu, medicínských dat nebo pro videokonference,“ vypočítává Filka.

V laboratoři, z níž vzešlo osm doktorů věd a dva docenti, se kromě desítek bakalářských a diplomových prací řeší četné výzkumné projekty. V současné

době jsou to výzkumné práce o využití optických vláken pro senzorku, v návaznosti pak je řešen projekt zabývající se detekcí ohrožení bezpečnosti infrastruktury, jehož výstupem bude zabezpečovací systém. „Další projekt zkoumá inteligentní technické textilie určené pro zvýšení bezpečnosti kritických infrastruktur, který řešíme ve spolupráci s VŠB-TUO v Ostravě a firmou PROFcomms. A koncem roku 2019 skončil projekt zabývající se detekcí bezpečnostních hrozeb na aktivních prvcích kritických infrastruktur, který umožní analýzu provozu s geolokací na základě cílové IP adresy,“ uvádí Filka. Zatím poslední projekt, řešený ve spolupráci s Masarykovou univerzitou a Univerzitou obrany Brno, usiluje o vývoj nového systému detekce narušení obranného perimetru na bázi využití polarizačních vlastností speciálních typů optických vláken. To všechno a mnohem více umožňuje optické vlákno.

Miloslav Filka znovu připomíná objevitele optického vlákna, kteří byli v roce 2009 navrženi na udělení Nobelovy ceny za fyziku. Od doby jejich vynálezu uplynula již řada let, a tak cenu

obdržel pouze tehdy 76letý Charles Kao, zatímco jeho kolega-spoluobjevitel Hockham se jí nedočkal. Výrok Královské švédské akademie věd, která Nobelovu cenu za fyziku uděluje, je ale platný dodnes: „Optická vlákna jsou dnes základem oběhovému systémem, který vyživuje naši komunikační společnost.“ ■

<https://optolab.utko.feec.vutbr.cz>

SUMMARY: This year, the professional world commemorates the 50th anniversary of the first transmissions using optical fibre. In 1970, Charles Kuen Kao and George Hockham patented optical fibre for the transmission of information. Only ten years later, the Faculty of Electrical Engineering of the Brno University of Technology opened a course named Optoelectronics in Telecommunications, the first of its kind in the country. Miloslav Filka, a doyen of the discipline, now heads the OptoLab Group at the Department of Telecommunications of the Faculty of Electrical Engineering and Communication.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

OCENĚNÍ

Studentky FP zvítězily v soutěži Euroweek

On-line podobu nabrala letošní mezinárodní studentská soutěž Euroweek. I přes překážky způsobené koronavirem se studentkám z Fakulty podnikatelské VUT v silné mezinárodní konkurenci dařilo. Mezi 13 finálními projekty od vysokoškoláků z 15 zemí světa zazářily studentky Petra Klimánková a Tereza Kelnarová, které pod vedením Lenky Smolíkové získaly první místo za nejlepší projekt.

Soutěž Euroweek, která se konala už po šestadvacáté, má studenty lépe připravit do praxe a dát jim možnost vyzkoušet si spolupráci v mezinárodním týmu. Tématem letošního ročníku byla udržitelnost, přičemž účastníci museli s ohledem na situaci natočit i video s prezentací nejdůležitějších výsledků. Vítězný tým z VUT porotu přesvědčil prací na téma byznys modely v cirkulární ekonomice.

Příští ročník soutěže se bude konat ve Francii. Fakulta podnikatelská VUT soutěž hostila už dvakrát, v roce 2016 a 2019.

(red)

Roman Holoubek: Pivo je stejně ušlechtilý nápoj jako víno

Je předsedou Cechu domácích pivovarníků, certifikovaným degustátorem piva a velkým fanouškem pivovarnictví a všeho, co se točí kolem piva. Na strojní fakultě VUT vystudoval Konstrukci strojů pro potravinářský, chemický a biotechnologický průmysl a byl jedním z prvních absolventů, kteří v rámci oboru vystudovali i biotechnologii. Po celý svůj produktivní život usiluje Roman Holoubek o pozvednutí kultury pití piva a rehabilitaci slova pivař.

Jana Novotná
Foto Igor Šefr

Jaký jste byl student? Jak vás škola připravila na praxi?

Jako správný student jsem žil dvojím životem – studoval jsem, jak nejlépe jsem mohl, a přitom jsem si užíval všeho, co se tehdy v Brně nabízelo. Mám na to moc milé vzpomínky. Brno je dnes město kaváren a hospod, ale za mých studií ta rozmanitost nebyla. Tehdy platila rajonizace pivovarů, takže například když jsem jezdil na vandry a pohyboval jsem se podél Sázavy, tak jsem podle značky piva poznal, kde jsem, a takto jsem přešel asi pět regionů, než jsem se dostal od Žďáru nad Sázavou do Davle pod Prahou. Pivo byl můj koníček od studentských let, tehdy jsem na škole pořádal soutěž Zlatý lahváč. Byli jsme tam studenti ze všech koutů Československa a spolužáci přivezli pivo ze svého regionu, zakryli jsme etikety a probíhala degustace o nejlepší pivo. Vše, co mě strojní fakulta naučila, jsem bohatě využil,

ať jsem dělal konstruktéra, nebo obchodáka. Ale škola mě zdokonalila i v přesnosti, v preciznosti. V konstrukci se člověk pohybuje v setinách milimetrů a to mě vyškolovalo, aby mi vždy všechno přesně sedělo, aby všechno fungovalo. To mě provází životem pracovním i soukromým.

Kam jste zamířil po škole?

Nastoupil jsem do Tesly Rožnov, kde se po revoluci najelo na potravinářský program a já jsem začal konstruovat stroje pro řeznický obor. To už mělo velmi blízko k tomu, co jsem vystudoval. Po pár letech mi řekli, co sis nakreslil, to si prodej, a začal jsem dělat obchod. Pak se ale strojírenský závod, kde jsem dělal obchodního ředitele, dostal v privatizaci do špatných rukou a musel jsem si hledat jinou práci. Nastoupil jsem do strojírenského potravinářského podniku na pozici obchodníka. Prodával jsem stroje, zařízení a technologie do velkopacitních kuchyní, což bylo tehdy velmi žádané, a vedle toho jsem se začal intenzivně věnovat svému koníčku a tím bylo pivo.

Kdy se ten koníček protnul s vaší profesí?

Zajímal jsem se o pivo, jeho výrobu, technologické vlastnosti a samozřejmě i o jeho chuť. Po revoluci už byly k dostání polotovary na domácí vaření piva, a tak jsem začal vařit pivo doma na plotně, následně to kvasilo ve sklepě, muselo to být hnusné, ale mně to strašně chutnalo. Byl jsem jedním z prvních domácích pivovarníků u nás. Do toho začal kamarád vydávat první časopis o pivu, jmenoval se Pivař, a já jsem

do něj začal přispívat. A hned druhá návštěva v jednom valašském pivovaru mi změnila život. Udělal jsem rozhovor s majitelem, rozloučil se a on mi za půl hodiny volá a – pane Holoubku, nechtěl byste u nás dělat ředitele? Tak jsem to vzal. Byl to malý pivovar s pěti zaměstnanci, to znamenalo dělat ředitele, obchodáka, marketéra, zkrátka člověka pro všechno. Tam jsem si vyzkoušel vaření piva ve velkém a vlastně začal svou pivovarnickou kariéru. Později jsem přešel do pivovaru Polička. Majitel mi umožnil udělat si kolečko po celém pivovaru, takže jsem si prošel varnou, spilkou, sklepem, stáčírnou, zkusil jsem si veškeré dělnické profese, a tím jsem se moc naučil.

A od té doby jste obor neopustil?

Tak jednoduché to není. Ještě jsem to vzal přes pivovar Vyškov, a protože platí „za vším hledej ženu“, ocitl jsem se v Pelhřimově. Nastoupil jsem do podniku DUP, který pod sebou sdružuje vedle kovovýroby a kožené galanterie i Pivovar Poutník, ale protože ředitel potřeboval obchodního vedoucího do galanterie, souhlasil jsem, že od piva odejdu, ale s jednou podmínkou. Chtěl jsem si dálkově vystudovat střední školu potravinářských technologií v Praze, které se neřekne jinak než Podskalská a je to, nejen dle mého názoru, jedna ze dvou nejprestižnějších pivovarských škol na světě. Studium jsem bral poctivě, a když jsem skončil, do živnostenského listu jsem si nechal připsat vázanou živnost pivovarnictví a sladovnictví. Hned jsem dostal tři nabídky do pivovarů, ale rozhodl jsem

se, že už zůstanu věrný – životním okolnostem i firmě, která mi to umožnila.

Jak tedy získané vědomosti využíváte?

Profesně nijak, ale o to víc jsem začal pronikat do podhoubí pivovarského světa a tím jsou domácí pivovarníci. To mi před dvěma lety vyneslo funkci předsedy Cechu domácích pivovarníků, který je v současné době největší pivovarnické sdružení v České republice. Zastřešujeme odhadem dva tisíce domácích pivovarníků, z nichž zhruba 800 jsou členy Cechu, kteří mají průkaz a řadu výhod. Pořádáme školení, semináře, jako Cech zastřešujeme šest soutěží. Vytvořili jsme Ligu českého ležáku, protože si myslíme, že k české pivovarské tradici patří právě český ležák a vyrobit ho je velmi obtížné, zvláště v domácích podmínkách. Mimochodem celkem existuje přibližně 100 pivních stylů a český ležák je jen jedním z nich.

Za největší úspěch Cechu považuji, že se nám podařilo, když ne zrovnoprávnit, tak alespoň zmírnit výrazné rozdíly v podmínkách domácí výroby piva a vína. Vinař amatér může v domácích podmínkách vyrobit legálně 2 000 litrů vína na osobu a rok a prodávat je bez daně. U domácího pivovarníka to bylo donedávna jen 200 litrů piva, a ne na osobu, ale na domácnost, a nesměl prodat ani litr. Za Cech jsme lobovali na půdě poslanecké sněmovny a dosáhli toho, že můžeme doma vyrobit 2 000 litrů piva na domácnost. Prodávat sice stále nesmíme, ale to ani nebylo naším hlavním cílem. Podařilo se nám i zjednodušit

legislativu. Výroba piva v domácích podmínkách je ale hlavně koníček a vždycky bude, není to žádná výdělečná činnost.

Mohou aktivity domovarníků nějak ovlivnit dění v minipivovarech nebo velkopivovarech?

Někteří domácí pivovarníci se časem zprofesionalizují. Prošli si základy, jsou dobře vybavení praxí a stávají se podhoubím, z kterého se dá čerpat lidský potenciál. Někteří opustí své zaměstnání a stanou se z nich třeba sládkové minipivovarů, ale znám i takové domovarníky, kteří dnes vaří pivo ve velkopivovarech.

Jaký je při domácím vaření piva prostor pro improvizaci?

Obrovský. Základní recept není nic složitého, složitě je uhlídat všechny technologické postupy. Navíc si pak každý může vymyslet něco svého, takže tam něco přidá, něco ubere, přihodí nějakou bylinku, nebo je zrovna v obchodě mango, tak tam dá mango... zkrátka se experimentuje s chutěmi. Pořád je to pivo, jen má něco navíc. Ale experimentovat můžete i se čtyřmi základními surovinami, kterými jsou kromě vody slad, chmel a kvasinky – máme desítky druhů sladu, obrovské variace chmele, no a pak kvasnice... „Kvasinky, ty naše holky...“ jak říká profesorka Ondráčková, úžasná mikrobioložka z Podskalské školy. Kvasinky jsou velmi háklivé na to, co se s nimi a okolo nich děje. Takže nikdy neuděláte stejné pivo.

Vaším vyprávěním se stále více věnuje téma kultury piva. Jak o ni pečujete?

Už více jak 30 let se snažím kulturu pití piva pozvednout.

Pořádám dobrovolné přednášky a tam se vždy dotknou dvou věcí: kultury pití piva a pozitivních zdravotních účinků piva. Protože pivo je v podstatě iontový nápoj, obsahuje spoustu minerálů a vitamínů, nejenom skupiny B, je v něm výluh z obilí, to nejlepší z chmele a kvasnice, které působí dobře na pleť, na vlasy i na srdce. Chmel obsahuje navíc xanthohumol, který působí proti osteoporóze kostí. Samozřejmě pivo není lék, ale v malé míře tělu prospívá. Malá míra je pro dospělého muže jedno až dvě piva denně, pro ženu jedno až dvě malá piva denně. Takže kultura je umírněné pití a schopnost si pivo vychutnávat. Poslední dobou vidím, že se to pomalu mění k lepšímu.

Proč nám zní slovo pivař na rozdíl od vinaře tak hanlivě?

Snažím se šířit myšlenku, že slovo pivař není hanlivé, je jen nešťastně používané. A snažím se propagovat pivo jako neméně ušlechtilý nápoj, než je víno. ■

SUMMARY: Roman Holoubek studied Machine Design for the Food, Chemical and Biotechnology Industries at the Faculty of Mechanical Engineering, BUT. Now he is the chair of the Domestic Brewers Guild and a certified beer taster. As a big fan of brewing and everything related to beer, he strives to improve the overall culture of beer drinking.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

PROJEKT

Odborníci z VUT budou zkoumat kvalitu brněnské vody

Za zhotovitele projektu „Za zdravější a lepší vodu v Brně“, který v roce 2018 získal nejvíce hlasů v participativním rozpočtu Dáme na vás, vybrali brněnští radní VUT. Nápad, který vzešel od Zdeňka Herblichy, předpokládá, že v pitné vodě zůstávají zbytky léků, hormonů, pesticidů, mikročástice plastů a jiné nežádoucí látky, které nejsou stávající čistící procesy schopné zachytit. Projekt se s 2 610 hlasy umístil v roce 2018 v Dáme na vás na prvním místě.

Výsledkem projektu bude studie o přítomnosti znečišťujících látek jak v pitné vodě ve vodovodu města Brna, tak ve vodě na výstupu z čistírny odpadních vod. Odborníci z Fakulty stavební budou vzorky po dobu jednoho roku pravidelně odebírat ze zdrojů pitné vody a také z odpadní vody a kanalizační sítě. Součástí studie bude zpráva, která bude zveřejněna i v médiích.

Studie ukáže, jaká situace se znečištěním vody opravdu je a zda jsou stávající procesy schopny se s tímto stavem vypořádat. Aktuální postup v realizaci vítězných projektů z prvního, druhého a třetího ročníku Dáme na vás můžete sledovat na <https://damenavas.brno.cz/> realizace-projektu/.

(red)

Terralóna a Lunalón

Obří modely planety Země a Měsíce – neobvyklé divadlo, které ve spolupráci s Hvězdárnou a planetáriem Brno zinscenovali letos v létě na brněnské Kraví hoře členové uskupení VISUALOVE. Vytvořili fotorealistické modely, které nafoukli do koule o průměru 10 metrů. Terralóna a Lunalón byly obdivným pohledům Brňanů vystaveny v týdnu od 10. do 16. srpna.

„Náročnější bylo vytvořit model Země, protože jsme tisková data museli déle upravovat, ladit barevnost, a dokonce jsme museli přidávat i vrstvu mraků, aby byl výsledek co nejrealističtější,“ uvedl Jan Machát, doktorand Fakulty stavební VUT, který společně se svým spolužákem Michalem Okleškem tvoří kreativní uskupení VISUALOVE. ■

(red)

Foto Lucie Šiprová Mojžíšová a Michal Bernátek

SUMMARY: Giant models of the Earth and the Moon – this was an unusual theatre staged last summer on Kraví hora Hill in Brno by members of the VISUALOVE group and directed by the Brno Observatory and Planetarium. They made photorealistic models that were inflated into spheres with a diameter of 10 meters. The “Terralóna” and “Lunalón” were exhibited and admired by Brno inhabitants in the week from 10 to 16 August.

Na začátku stála náhoda, vzpomíná Fabian Khateb

Jana Franchi
Foto archiv Fabiana Khateba

Z původně zahraničního studenta ze Sýrie, fascinovaného vším, co bylo spojeno s elektřinou, se časem stal docent působící na Ústavu mikroelektroniky v rámci FEKT VUT. V České republice se usadil natrvalo. Jedním ze tří akademiků z VUT, které letos prezident republiky jmenoval profesory, je i Fabian Khateb.

Jak to všechno začalo, pane profesore? Jak jste se dostal z Damašku do Brna?

Bylo to v Damašku krátce po maturitě, když mi jednoho večera zavolal spolužák, který měl českou maminku, aby se se mnou rozloučil, protože měl odletět do Česka studovat vysokou školu. Požádal jsem ho, aby mi poslal informace o možnostech studia v Česku. A tak začal můj příběh. V dětství mi rodiče darovali kolo, které bylo vyrobeno v Československu. Občas jsme v televizi sledovali české pohádky (s titulky). Nikdy by mě však nenapadlo, že se Česko stane mým druhým domovem. Brzy po přiletu do Česka jsem oslavil své osmnácté narozeniny a začal jsem navštěvovat roční intenzivní kurz českého jazyka v Mariánských Lázních. Jelikož mě zajímala mikroelektronika

a vůbec vše, co bylo spojeno s elektřinou, studium na VUT pro mě byla ideální volba.

Mikroelektronika ale nebyla vaším jediným zájmem. Jaký další obor jste si zvolil?

Úspěšně jsem absolvoval studium oboru Elektronická výroba a management na Fakultě elektrotechniky a komunikačních technologií, souběžně jsem studoval také na Fakultě podnikatelské obor Řízení a ekonomika podniku. Následně jsem úspěšně dokončil i doktorské studium na obou fakultách.

Na co nejraději vzpomínáte z dob svých studií? Co pro vás bylo naopak nejtěžší?

Studovat současně dva obory v češtině na dvou různých fakultách bylo mnohdy vyčerpávající, obzvláště pak v začátcích, kdy bylo třeba naučit se základní terminologii a fráze každého z oborů. Často to zabralo dlouhé hodiny. Nadto bylo problematické koordinovat rozvrh tak, abych se mohl účastnit všech přednášek a cvičení. Hodně jsem se v té době naběhal. Přesto mám na dobu studia krásné vzpomínky, především na přátele nejen z Čech, ale i ze zahraničí, s nimiž jsem trávil volný čas a sdílel společné záliby.

Zmínil jste absolvování intenzivního jazykového kurzu. Setkal jste se přesto

s jazykovou bariérou?

Dnes už ne. Nejnáročnější byly právě ty zmíněné počátky studia na vysoké škole. Čeština je komplikovaná, zvláště její systém gramatických pravidel. Jejich dodržování je v komunikační praxi poměrně obtížné.

Co byste poradil budoucím zahraničním studentům?

Moje rada se neliší od té, kterou bych udělil i českým studentům, a to je především zodpovědný přístup ke studiu. VUT je významná univerzita, která poskytuje mladým lidem krásnou příležitost k uplatnění jak v tuzemsku, tak v zahraničí.

Po absolutoriu jste se stal také univerzitním ambasadorem. Co bylo vaším úkolem?

Po dokončení doktorských studií jsem byl zaměstnán na FEKT a na FP VUT. Z lásky k mateřské zemi Sýrii jsem měl velkou vizi o vybudování spolupráce mezi VUT a především předními syrskými univerzitami. Vedení VUT tuto spolupráci velmi uvítalo a následně byla podepsána memoranda o spolupráci s nejvýznamnějšími univerzitami v Sýrii, Libanonu a Jordánsku. V rámci této šestileté spolupráce, jejíž jsem byl koordinátor, proběhlo několik vzájemných návštěv a workshopů a desítky syrských asistentů absolvovaly na VUT doktorské studium. V roce 2012 byla bohužel

zastavena kvůli tamní neklidné situaci.

Kdy jste se rozhodl, že v Česku zůstanete natrvalo? Co vás k tomu vedlo a čím si vás Česko získalo?

Pětadvacet let jsem žil daleko od své vlasti v zemi, která se mi stala domovem. Profesní kariéra byla hlavním motivem se zde usadit. Už sedm let jsem ženatý s českou manželkou, s níž vychováváme dvě děti. V Česku mám nejraději vánoční atmosféru a přírodu. Nekončící zeleň je v mé rodné zemi vzácná.

Jak se dál vyvíjel váš profesní život?

Před devíti lety jsem se stal docentem v oboru Elektrotechnická a elektro-nická technologie a začal jsem budovat zahraniční spolupráci s významnými odborníky například z Řecka, Polska, Thajska a Brazílie. Díky této spolupráci bylo realizováno několik nových technik a koncepcí pro návrh integrovaných obvodů s extrémně nízkým napájecím napětím, které mohou mít uplatnění v biomedicínských aplikacích. Výsledky spolupráce byly publikovány v mezinárodních prestižních časopisech. Několik let půsím jako editor redakční rady čtyř impaktovaných časopisů. Tyto aktivity jsou časově náročné, ale zároveň zajímavé a motivující.

Cesta k profesuře tudíž nebyla nikterak snadná... Jaký je váš recept na to stát se úspěšným vědcem?

Cesta k profesuře vyžadovala intenzivní práci, trpělivost a sebedůvěru. Naštěstí mě po celou dobu provázela podpora rodiny a kolegů z VUT, kteří mi ze srdce přáli úspěch a kterým bych při této příležitosti znovu rád poděkoval. Nicméně získáním profesorského titulu příběh zdaleka nekončí. I nadále chci usilovat o to, abych přispěl novými poznatky z oboru na mezinárodní úrovni a pokračoval v upevňování a rozšiřování zahraniční spolupráce. ■

SUMMARY: Fabian Khateb, a Syrian, came to the Brno University of Technology as a student, fascinated by everything related to electricity. He studied simultaneously at the Faculty of Electrical Engineering and Communication and the Faculty of Business and Management; he completed his doctoral studies and lectured at both faculties. He decided to settle in the Czech Republic permanently. He worked as an associate professor at the Department of Microelectronics of the Faculty of Electrical Engineering and Communication. This year he was one of the three academics from BUT appointed as professors by the President of the Czech Republic.

A man with short brown hair and a light beard, wearing a blue and white checkered button-down shirt, is sitting at a wooden table. He is looking directly at the camera with a slight smile. His hands are resting on the table. In the background, there is a wall covered with many small, framed black and white photographs. The lighting is soft and even.

VZDĚLÁVÁNÍ

Interní školení aneb zaměstnanci učí zaměstnance

Zaměstnanci na VUT mají mnoho možností, jak se dále vzdělávat, ať už prostřednictvím externích školení, kurzů nebo konferencí. Obsáhlou a hojně využívanou nabídku z velké části zájmových kurzů spravuje Institut celoživotního vzdělávání. Nově se tyto možnosti rozšířily o interní školení, kdy se do role odborných lektorů postaví samotní zaměstnanci univerzity.

Tereza Kadmožková
Foto Igor Šefr

„Nechceme, aby si zaměstnanci přečetli novou vnitřní normu a tím jejich vzdělávání v dané oblasti skončilo. Chceme jim nabídnout možnost školení s někým, kdo tomu opravdu dobře rozumí,“ vysvětluje na úvod kancléř Kamil Gregorek, proč s nápadem rozšíření interního vzdělávání přišel. Přiznává, že ho k tomu mimo jiné vedly několik let staré události, konkrétně pak zavedení Zákona o registru smluv.

K zavedení školení vedly mimo jiné několik let staré události kolem Zákona o registru smluv. Neexistovala k němu odborná literatura, ale postihy v případech pochybení byly velké.

„Neexistovala k tomu odborná literatura, ale postihy hrozily v případech pochybení velké. Vytvořila se vnitřní norma, k tomu se vybudoval systém v SAPu, což byl elektronický nástroj, ale pořád, když přišla smlouva, tak lidi přemýšleli, co všechno musí udělat, aby to bylo stoprocentně správně. Na školeních bylo vidět, že zaměstnanci četli normu a někteří i zákon, ale stejně měli plno otázek, které nás třeba ani nenapadly,“ popisuje s tím, že díky osobním setkáním vznikla i sekce FAQ, která měla na ty nejčastější otázky poskytnout jednoduchou odpověď. A podobně by mělo fungovat i právě zaváděné interní školení.

Nová webová aplikace, kterou kompletně vyvinulo Centrum výpočetních a informačních

služeb VUT, je začleněna do Intraportálu, konkrétně do sekce Akce a školení. Tam může prostřednictvím pověřeného administrátora kterýkoliv zaměstnanec vypsat školení na téma, kterému se věnuje. Jedny z prvních vlaštovek byla školení o nákupním domu VUT, systému SAP nebo Office 2019. Do budoucna vidí Gregorek potenciál například v právních, administrativních nebo ekonomických tématech. Nebrání se ale ani méně obvyklým oblastem, jako je například popularizace vědy nebo mediální školení. „Nikde jsem neomezoval témata, která se můžou zadávat. Pokud bude chtít někdo udělat vědecko-výzkumné školení, já mu v tom nebráním, ale bylo by dobré připomenout, že CVIS má separátní modul určený pro akce, který by se na toto hodil víc. Pokud by nějaký kolega chtěl představit svůj zajímavý výzkum, tak si myslím, že právě sekce ‚akce‘ je ideální. Sekce ‚školení‘ je určena pro předávání konkrétních metod,“ upřesňuje a dodává, že školení by mělo podpořit sdílení zkušeností a osvědčených postupů mezi zaměstnanci. „Je důležité si říct, že VUT má 17 součástí a zhruba 3 500 zaměstnanců. Dostat k takovému množství lidí relevantní informace nebo vysvětlení je komplikované. Když se řeší třeba evidence smluv, metodické postupy mají tendenci zapadat a vznikají zbytečné chyby.“

Samotné založení a přihlášení na akci je díky vyvinutému modulu intuitivní. Administrátor vypíše v jednoduchém formuláři, o čem školení bude včetně data a místa.

V systému uvidí školení ten, pro koho je určeno. Součástí je také obdoba e-learningu, kam může lektor připojit prezentaci, normu nebo jiný dokument. Školitel má zároveň možnost potvrdit lidem, že na školení byli, což slouží i jako obdoba papírového osvědčení.

Elektronicky budou pravděpodobně probíhat i vybraná školení. „CVIS začal souběžně některé kurzy nabízet v podobě webinářů. Formou on-line konference tak školili třeba MATLAB. I tyto webináře budou fungovat přes systém interního školení, jen místo toho, abych někam šel fyzicky, tak si před počítačem nasadím sluchátka. Navíc by z webinářů měl být i záznam, takže se k tomu může člověk kdykoliv vrátit,“ odkazuje na rozmach on-line přednášek Kamil Gregorek s tím, že akceleraci přesunu do on-line prostředí určitě zapříčinila i koronavirová krize.

Nová webová aplikace, kterou kompletně vyvinulo Centrum výpočetních a informačních služeb VUT, je začleněna do Intraportálu, konkrétně do sekce Akce a školení.

Kromě možnosti doptat se osobně na nejasnosti a předat svým kolegům osvědčené tipy, doufá Gregorek v to, že školení upozorní na témata, která zaměstnanci vnímají jako důležitá a chtějí se o nich dozvědět víc. „První reakce byly pozitivní, ale náměty od uživatelů samozřejmě přišly. Například jsme dostali podnět,

že někdo by se rád dozvěděl víc o konkrétním tématu. Sám ho školit nemůže, protože ty znalosti nemá, ale chtěl by vytvořit požadavek a na takové školení jít,“ s potěšením hodnotí dosavadní zájem o školení kancléř a doufá, že se do systému začnou se svými tématy zaměstnanci hlásit co nejdříve. ■

SUMMARY: Providing a comprehensive offer of courses, the Institute of Lifelong Learning takes care of the education of the BUT staff. Recently, these possibilities have been expanded by internal training, with university staff themselves becoming professional lecturers. A new web application, developed by the Computer and Information Services Centre BUT, has been integrated into the Intraportal, where – via the administrator – any employee can offer training on “their” topic. At the same time, the Computer and Information Services Centre has begun offering certain courses in the form of webinars.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

JUBILEUM

Strojní fakulta má 120 let

Fakulta strojního inženýrství letos slaví 120. výročí svého založení. Původní velké oslavy v čele s open air festivalem byly s ohledem na epidemiologickou situaci zrušeny a fakulta si tak své „narozeniny“ připomene skromněji.

Historie brněnské strojárny, to je 120 let plných nadějných studentů, úžasných objevů a významných osobností. Už od jara se lze s jejich zajímavými příběhy průběžně seznamovat v rubrice 120xFSI, kterou najdete na webu fakulty. Ty nejzajímavější příběhy pak přináší i portál ZVUT.cz.

Se začátkem semestru bude v prostorách FSI instalována také výstava, která připomene historii strojní fakulty, její představitele a symboly, ale i ikony, které doslova zlidověly jako například turbína u vstupu nebo výtah páternoster. Výročí FSI bude připomínat také strom, který bude na podzim slavnostně vysazen v areálu fakulty pod Palackého vrchem.

V neposlední řadě fakulta pro své studenty, zaměstnance a příznivce školy připravila fan shop Strojobchod, kde lze zakoupit speciální kolekci ke 120. výročí. Přijďte si pro své strojařské tričko nebo motýlka!

Iveta Zieglová, FSI VUT

SPOLUPRÁCE

Foto Igor Šeif

Studenti FaVU navrhli vizuální styl pro Nejvyšší státní zastupitelství

Soustava státního zastupitelství se od srpna veřejnosti představuje na novém webovém portálu verejnazaloba.cz. Jednotný moderní design webu je výsledkem spolupráce Nejvyššího státního zastupitelství se studenty a učiteli Fakulty výtvarných umění VUT.

Podle děkana FaVU Filipa Cenka je nová vizuální identita státního zastupitelství dobrým příkladem, jak přenést inovativní koncepty z prostředí univerzity do praxe: „Ideální je, daří-li se výuku studentů a studentek a jejich umělecký výzkum aplikovat v každodenní praxi, jako se po období vzájemné komunikace mezi Ateliérem grafického designu a Nejvyšším státním zastupitelstvím podařilo v tomto případě.“

Spoluautorské trio studentů tvořené Šimonem Bařákem, Jakubem Poláchem (na fotografii s nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem) a Magdalenou Prudíkovou se podílelo přímo i na designu webových stránek. Technického řešení se ujala brněnská společnost InQool, která v roce 2019 zvítězila ve výběrovém řízení.

(red)

PODCAST

Foto Igor Šeif

„Technicky vzato“ z VUT poprvé

Na začátku nového akademického roku se v podcastových vyhledávačích objeví podcast „Technicky vzato“. Svým podtitulem „řekneme vám to jako lidi“ cílí na širokou veřejnost. Za úkol si klade srozumitelně a chytlavě vysvětlit pojmy a fenomény, které se stále více stávají součástí našich životů, přesto zůstávají pro svou odbornost zahaleny nejasnostmi.

První díl se vztahuje ke stoletému výročí slova robot, jako první proto v roli hosta k mikrofonu usedl Luděk Žalud, který se robotice věnuje jak na FEKT, tak na CEITEC VUT. V podcastu rozebírá konkrétní pojmy týkající se strojového učení, ale i témata věnovaná úloze robotů v budoucnosti nebo lidského strachu z robotů podobných člověku. Grafika, znělka i celý pořad vznikl kompletně v režii VUT. Moderátorkou podcastu je Tereza Kadrnožková, PR specialista z Oddělení marketingu a vnějších vztahů rektorátu, která pracovala více než čtyři roky jako reportérka Českého rozhlasu.

Pokud byste měli námět na téma, odborníka, studenta, či absolventa, kteří stojí podle vás za oslovením, neváhejte napsat na media@vut.cz. Podcast by měl být k nalezení na všech populárních platformách (Apple, Spotify, Overcast...).

(red)

Inovace ve firmách můžou být slepé uličky, zjistil tým z FP

Změna je často nevyhnutelná, většinou ale naštěstí prospěšná. Pokud se novými cestami vydávají celá oddělení nebo firmy, pak je tlak na úspěch takové změny o to větší. Mnoho slepých uliček je přitom možné rozeznat ještě dřív, než se jimi daný tým pustí, tvrdí Ondřej Žižlavský, který působí na Fakultě podnikatelské VUT a zabývá se měřením úspěchu inovací zaváděných ve firmách. Pracovním kolektivům a manažerům pomáhá metodikou Innovation Scorecard kontrolovat, jestli se jedná o změny k lepšímu, nebo naopak.

Tereza Kadrnožková
Foto Igor Šefr

Před více než deseti lety prováděl Ondřej Žižlavský výzkum mezi tuzemskými firmami, které pracovaly s inovacemi.

Manažer má od nás neustále informace, jestli se projekt ubírá správným směrem. Na začátku je proto zásadní si sednout a říct si, jak tým funguje teď a jak by měl v budoucnu.

„Říkal jsem jim, že je to skvělé, a taky jsem se ptal, jestli měří úspěšnost zaváděných inovací. Někde ano, ale jinde to nechávali plynout. Přišlo mi výborné, že se u nás firmy do inovací pouští, zároveň to ale neměly úplně pod kontrolou,“ popisuje začátky svého výzkumu Žižlavský. Na základě zkušeností sepsal koncept nové metodiky Innovation Scorecard, který vyšel knižně v nakladatelství VUTIUM. Aktuálně zkouší v rámci grantového projektu Technologické agentury ČR ověřit teorii v praxi. Přestože původně zamýšlel využít metodiku pro zpracovatelský průmysl, první dva praktické výzkumy spustil v IT firmě Red Hat. Jeho cílem není řešit za programátory technické problémy, ale dát manažerovi projektu dostatek informací, které mu pomůžou se v daný okamžik co nejlépe rozhodnout.

„Innovation Scorecard byl zatím aplikován v Red Hatu, a to na dvou projektech. Aktuálně běží projekt procesní inovace. Víze vedoucího týmu je být do dvou let schopen dodávat

změny v kódu rychleji, s méně chybami a levněji. Prvním krokem bylo stabilizovat samotný proces. Hledali jsme proto společně cestu a zformulovali tři nápady – vyladit aktuální nástroj, vyměnit ho nebo práci přesunout na jiný tým. Nakonec se v Red Hatu rozhodli pro kombinaci prvního a třetího přístupu, implementovali ji a v září budeme hodnotit, jak se osvědčila,“ vysvětluje Ondřej Žižlavský a vzápětí dodává, že vyhodnocovat efektivitu inovací je potřeba už v průběhu. „Označili jsme si dopředu několik milníků, ve kterých jsme se rozhodli, že budeme sbírat data pro naše metriky. Rozdělili jsme to na tři fáze – hledání nápadu, vývoj nápadu a pak samotná implementace. Manažer má od nás neustále informace, jestli se projekt ubírá správným směrem. Na začátku je proto zásadní si sednout a říct si, jak tým funguje teď a jak by měl v budoucnu.“ Průběžná kontrola umožňuje manažerům projekt zastavit a rozhodnout se vyzkoušet jiné možnosti. Data jsou důležitá nejen v daný moment, ale také v budoucnu. Pokud by se totiž například nový vedoucí týmu dostal před podobný problém, nemusí díky zkušenosti opakovat chyby a jednoduše zjistí, co v takovém případě fungovalo.

Vyhodnocovat efektivitu inovací je potřeba průběžně. Data pro naše metriky sbíráme ve třech fázích – při hledání nápadu, vývoji nápadu a pak samotné implementaci.

Žižlavský přiznává, že původně počítal s tím, že jeho metrika bude pracovat s kombinací měkkých a tvrdých dat. Realita ukazuje, že i v oblasti informatiky může fungovat rozhodování zejména na základě měkkých dat, jako je

Mezi důležitá data patří i spokojenost týmu. Je s podivem, kolik firem nenapadne zeptat se svých lidí, jestli se jim dobře pracuje.

třeba spokojenost pracovníků v týmu nebo dostatek volného času. „Pokud firma tolik netlačí na peníze, může pro ně být například důležité, jestli má zaměstnanec možnost pracovat na vlastním rozvoji a zlepšovat se, místo aby jen monotónně psal kód.“ Data sbírají zhruba každé dva týdny a následně vyhodnocují. Mezi důležitá data patří podle něj i spokojenost týmu. „Dotazovali jsme se každého, jak je spokojen s tím, jak projekt funguje. Divila byste se, kolik firem tohle nenapadne udělat – zeptat se svých lidí, jestli se jim dobře pracuje.“

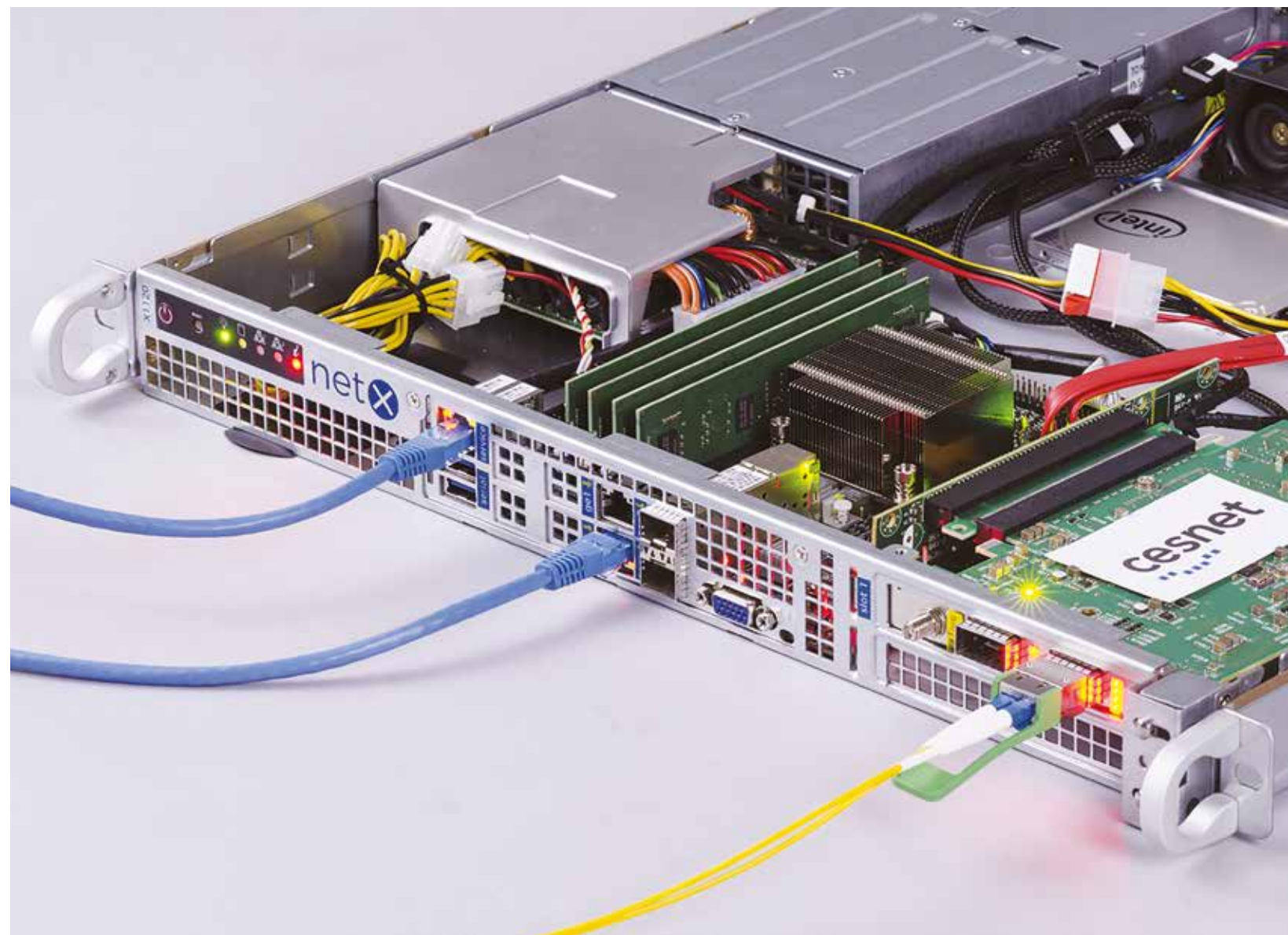
Autor metodiky by byl rád, kdyby do budoucna nové postupy bedlivěji sledovalo více firem. „Přijde nám, že nejen v Česku je pořád velký prostor pro hodnocení úspěchu inovačních aktivit. Když už to není v průběhu jejich zavádění, tak ať je aspoň na konci. Největším přínosem je, že budou dělat svoji práci efektivně, smyslně, nebudou plýtvat časem a penězi na cesty, které jsou od začátku jasným neúspěchem. Tohle všechno má v konečném důsledku dopad

třeba na nižší náklady,“ shrnuje Ondřej Žižlavský. Teď chce spolu se svým týmem poznatky z praxe sepsat a vydat knižně. Publikace by měla sloužit jako návod, jak krok za krokem inovace kontrolovat. Firmy by si nemusely najímat externí odborníky, ale manažer by se mohl řídit sepsanými instrukcemi, které by si upravil podle svých potřeb. „Bavíme se také o možnosti, že by metodiku akreditoval Project Management Institut, což je instituce, která uděluje globálně uznávané certifikáty v oblasti projektového řízení. Pak by mohli naši metodiku používat v rámci svých standardů, což by byl obrovský úspěch.“

Kromě využití v IT se nabízí třeba finanční instituce, telekomunikace, ale také třeba stavebnictví. ■

SUMMARY: There is a team at the Faculty of Business and Management that measures the success of innovations introduced in companies. Many dead ends can be identified even before the team embarks on them, says Ondřej Žižlavský, a member of the team. He uses the Innovation Scorecard methodology to help work teams and managers check whether changes are for the better or not.

NOVÝ SPIN-OFF

Akademický projekt zajišťuje rychlé připojení pro univerzitu

Dalším úspěšným spin-offem se pyšní Vysoké učení technické. Na konci loňského roku začal oficiálně jako samostatná společnost fungovat NetX Networks vyvíjející platformu pro vysokorychlostní síť. Projekt, který původně vznikl především pro potřeby univerzity, vede Matěj Grégr z FIT VUT a o produkty mají zájem komerční poskytovatelé připojení i datacentra.

NetX nabízí platformu pro vysokorychlostní síť, která je uzpůsobena zákazníkům na míru a nabízí dostatečně velkou kapacitu. Nedochozí tak ke ztrátám výkonnosti. Takové řešení podle spoluzakladatele společnosti Matěje Grégra doposud na trhu chybělo. „Existují krabicová řešení, která jsou vhodná zejména pro obří poskytovatele. Pro segment středních a větších společností nebylo dosud nic, co by jim pomohlo řešit problémy, které nastanou v momentu, kdy přesáhnou určitou rychlost. A zároveň to nabízelo dostatečnou flexibilitu. Tak, aby mohli řešení pohodlně propojit se svými dalšími systémy bez ztráty výkonu,“ vysvětlil Grégr.

Ačkoliv jsou dnes klienty spin-offu především poskytovatelé internetového připojení

a provozovatelé datacenter, původně vzniklo řešení pro potřeby VUT. „Jako spolek jsme fungovali několik let a měli jsme v rámci fakulty i ve spolupráci s CESNET několik projektů, do kterých byli zapojeni i studenti FIT VUT. Vývojem řešení jsme se začali zabývat už asi deset patnáct let zpátky a původně jsme ho stavěli pro VUT, protože právě univerzita je obrovským poskytovatelem připojení. Jen koleje mají síť asi šesti tisíc uživatelů,“ objasnil Matěj Grégr.

Postupně se ale podle něj ukázalo, že o produkt mají zájem i zákazníci z komerční sféry. „Pro různá jednání a spolupráce nebyla dosavadní forma spolku úplně vhodná. I proto jsme se nakonec, po konzultaci s Odborem transferu technologií VUT, rozhodli

přeměnit spolek na akciovou společnost,“ dodal Grégr s tím, že nyní se soustředí na vybudování stabilní pozice na českém trhu. Budoucí expanzi do zahraničí ale také nevylučuje.

Pro většinu týmu to není první zkušenost z byznysu. „Jelikož i VUT má řadu komerčních zákazníků, tak už nějaké zkušenosti máme. Ale je pravda, že toto je poprvé, kdy jsme sami za sebe a je to na naši zodpovědnost,“ podotkl Grégr.

Podle něj se za dosavadní krátkou dobu fungování společnosti podařilo více, než původně očekávali. „Dokončili jsme řadu projektů pro zákazníky a zahájili jsme výzkumné aktivity v rámci Technologické agentury ČR,“ uvedl Matěj Grégr s tím, že zisk firmy se

v maximální výši snaží investovat zpět do technologického vývoje platformy a rozšiřovat její možnosti. „V dalším vývoji se zaměříme na pokročilé algoritmy řízení provozu, které umožňují například prioritizovat televizní vysílání na úkor jiného provozu. Požadavky jsou také na lepší možnosti obrany vůči náročným DDoS útokům,“ přiblížil Grégr. Platforma NetX umožňuje už nyní tyto útoky detekovat a odfiltrovat tak, aby nebyl ovlivněn zákaznickův provoz. „Zejména pro středně velké zákazníky je toto řešení velmi zajímavé, protože umožňuje ochránit síť i klienty a firma tak kvůli tomu nemusí pořizovat žádné další extra technologie,“ dodal Grégr.

První rok nového spin-offu ale výrazně poznamenala jarní pandemie koronaviru.

„Z pohledu společnosti jsme se s omezeními dokázali vypořádat, jelikož veškerý vývoj i testování můžeme dělat vzdáleně z domu. Trochu více problematické bylo zrušení hromadných akcí, protože jsme na odborných konferencích měli mít přednášky nebo stánky a obvykle tam sbíráme podněty i kontakty na zákazníky. Kvůli zrušení těchto akcí jsme představení platformy či instalace museli provádět vzdáleně, což je samozřejmě trochu limitující,“ popsal dopady koronaviru na začínající společnost Matěj Grégr.

Zároveň ale dodal, že někteří zákazníci si naopak tento způsob spolupráce pochvalovali, protože nemuseli cestovat a mohli si celé řešení vyzkoušet vzdáleně. „Krise způsobená COVID-19 současně ukázala, jak významnou roli v dnešní společnosti plní komunikační technologie, řízení jejich provozu a zabezpečení. To s sebou nese i větší důraz na využití technologií a řešení, kterými se zabýváme v NetX Networks,“ uzavřel Grégr. ■

SUMMARY: The Brno University of Technology can boast another successful spin-off. NetX Networks, developing a platform for high-speed networks, officially became a stand-alone company at the end of last year. The project, originally launched mainly to meet the needs of the University, is headed by Matěj Grégr from the Faculty of Information Technology, BUT, and commercial providers of connection and data centres are interested in the products.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

VIZUÁLNÍ STYL

Foto archiv superlative.works

Mikuláš Macháček z FaVU se podílí na novém vizuálu Pražské integrované dopravy

Novou vizuální identitu Pražské integrované dopravy (PID) navrhl designérské studio superlative.works, které tvoří Petr Štěpán, Bohumil Vašák a Mikuláš Macháček, vedoucí Ateliéru grafického designu 2 na Fakultě výtvarných umění VUT. Nové grafické řešení podoby dopravních prostředků a kompletní vizuální identity integrované veřejné dopravy hl. m. Prahy a Středočeského kraje vzešlo z designérské soutěže pořádané organizací Czechdesign.

Designéři ze studia superlative.works navrhli velmi moderní, čisté grafické řešení celého systému, které svou barevností odkazuje k ikonické tramvaji T3. Ačkoli nejviditelnější a nejdůležitější součástí vizuální komunikace bude právě jednotné grafické řešení dopravních prostředků, zahrnuje nový vizuální styl mnoho dalších jednotlivých prvků. Systém PID i organizátor dopravy ROPID budou vizuálně propojení, což se projeví v podobě jednotných logotypů institucí i veškeré komunikace.

První vozidla by měla v novém designu jezdit už v průběhu roku 2020. Celá identita je připravena také pro Středočeský kraj, jehož zástupci byli u celého procesu soutěže přítomni. V současné době se detaily spolupráce v této oblasti mezi kraji dolaďují.

(red)

SOCIÁLNÍ SÍŤ

VUT najdete nově i na Tik Toku

Jako jedna z prvních vysokých škol v tuzemsku si VUT založilo nový profil na sociální síti Tik Tok. Nově můžete najít videa dokumentující léto na brněnské technice na profilu @vutvbrne. Tik Tok se tak stal šestou sociální sítí VUT po Facebooku, Instagramu, LinkedInu, YouTube a Twitteru.

Populární aplikace, která slouží pro šíření krátkých, často hudebních videí, původně vzešla z asijské platformy musical.ly. Aplikaci používá měsíčně více než půl miliardy lidí na celém světě. V roce 2019 bylo 66 procent uživatelů mladších než 30 let. V České republice na počátku daného roku používalo aplikaci 28,48 procent a dětí do 17 let, přičemž jeho obliba v tuzemsku stále stoupá.

(red)

Pozůstalost Bohuslava Závady ukrývá zajímavou korespondenci

V Archivu VUT se od počátku 70. let nachází šest kartonů s pozůstalostí Bohuslava Závady, který na brněnské technice studoval v letech 1902–1907 odbor strojíního inženýrství. Pozůstalost předala do archivu v roce 1971 jeho dcera a poměrně záhy byl fond uspořádán, takže je již léta přístupný badatelské veřejnosti.

Alžběta Blatná, Archiv VUT
Foto Archiv VUT

Stavební inženýři v posluchárně na Giskrově ulici, dnes Kounicově ulici

Na úvod si alespoň v krátkosti představme osobnost Ing. Dr. Bohuslava Závady. Bohuslav Závada se narodil 5. května 1883 ve Frenštátu pod Radhoštěm, kde také navštěvoval měšťanskou školu. Poté krátce studoval německou vyšší reálku v Novém Jičíně a úspěšně odmaturoval v roce 1902 na české zemské vyšší reálce v Lipníku. Českou techniku v Brně zakončil s vyznamenáním 14. prosince 1907. Od 1. října 1906 působil na škole jako asistent u profesora Josefa Sumce. Ve školním roce 1908/1909 studoval na

technice v Karlsruhe. Poté byl zaměstnán dva roky u firmy Mitteldeutsche Elektrizitätswerke in Saalfeldu jako výpočtový inženýr a později i jako vedoucí zkušebny. Následující dva roky pracoval jako vedoucí výpočtové kanceláře a zkušebny ve firmě Bartelmus, Donát a spol. v Brně. Od roku 1913 působil

opět jako asistent u profesora Sumce. Na podzim roku 1913 získal oprávnění civilního elektroinženýra. Od 1. ledna 1914 byl jmenován učitelem na české státní průmyslové škole v Brně. V roce 1917 získal titul doktora technických věd. Od roku 1920 pracoval pro Pražskou železářskou společnost, ve které působil jako vedoucí elektrického

oddělení. Současně také přednášel jako honorovaný docent na vysokých školách a pro mnohé továrny pracoval jako odborný poradce, například pro firmu Fulgur v Tišnově. Ve 20. letech minulého století se ucházel o získání profesury na České vysoké škole technické v Brně, což mu ovšem nevyšlo. Profesura zůstala dlouhodobě

neobsazená a Bohuslav Závada 30. dubna 1927 předčasně zemřel. Zůstala po něm manželka a tři děti.

Pro nás je dochovaný osobní fond Bohuslava Závady významný tím, že obsahuje zachovanou korespondenci mezi Závadou a množstvím osob, které působily na brněnské technice. Je mezi nimi například Vladimír Novák, František Nachtikal, Josef Sumec, Vladimír List a mnozí další. Bohuslav Závada ale udržoval písemné styky i s dalšími významnými osobnostmi, mimo jiné Leošem Janáčkem, a firmami. V korespondenci také často řeší elektrotechnické problémy a reaguje na nově vyšlou odbornou literaturu.

Korespondence nám rovněž barvitě popisuje nejružnější „zákulisní informace“ a přináší zajímavé pohledy dobových aktérů na běžné události v tehdejším vysokém školství. Například není úplně obecně známým faktem, že profesor Josef Sumec, u něhož Závada působil jako asistent, chtěl v roce 1910 přejít na techniku do Prahy. V dopise z 28. března 1910 to přímo píše Závadovi: „Současně mám za svou povinnost sdělit Vám, že se chci dostat do Prahy (po prof. Domalípovi, který umřel náhle koncem listopadu), že bych tam asi přišel po prázdninách, a že by se tam zároveň uprázdnilo místo adjunkta.“

Nicméně události nabraly zcela jiný spád. Ze svého úhlu pohledu a s lepším odhadem situace reflektuje ve svém dopise celou záležitost zase Vladimír Novák. „Situace po

smrti Domalíповě není taková, jak o ní soudíte. Pražský sbor chce navrhnouti na místo obecné elektrotechniky adjunkta Šimka, ačkoli ve sboru bude proti tomu odpor. Ten asi nebude ničeho znamenat, bude to menšina, která bude zastávati mínění, že profesor některé nauky musí ukázat vlastní prací, že v tom oboru vyniká. Téhle zásady se v Praze na technice již dávno vzdali, a tak bude asi v Praze Šimek a nám Sumec a List budou zachováni. Z toho posledního se ovšem těším, ač na druhé straně nemohu mlčeti, že je to ostuda, dá-li Praha přednost úplně bezvýznamnému Šimkovi před Sumcem, který má dnes velké jméno v cizině. Situace se tedy dosud nezměnila. Kdyby se přece stalo, že by Sumec do Prahy přišel, pak

bychom ovšem byli my na řadě, a tu bych se o to zasadil, aby na místo Sumcovo nepřišel Šimek, který dle mého soudu profesuru nezaslouží. Ostatně to jsou dosud kombinace pravdě nepodobné, neboť pro Šimka je v Praze rozhodná většina sboru.“ Profesor Novák se tímto způsobem vyjadřuje o budoucím profesoru Ludvíku Šimkovi (1875–1945), který mimo jiné proslul jako zakladatel prvního oddílu vodního skautingu v českých zemích a skutečně se stal nástupcem Karla Domalípa v Praze. A Josef Sumec zůstal až do konce své aktivní profesní kariéry na technice v Brně. Osobní fond Bohuslava Závady však obsahuje mnohem více zajímavých a doposud nepublikovaných informací,

které rozhodně stojí za pozornost. ■

SUMMARY: The interesting correspondence of Bohuslav Závada, who studied mechanical engineering at the Brno University of Technology between 1902–1907, has been kept in the BUT archive. Závada worked twice as an assistant to Professor Josef Sumec at the BUT; from 1920, he worked for the Prague Iron Company, while at the same time lecturing at universities as a paid associate professor and working as a professional consultant for a number of factories. However, his efforts to obtain a professorship at the Czech Technical University in Brno were in vain.

Ze studijního výkazu

Studijní rok 1905-6.				
Posluchač <i>Bohuslav Závada</i>				
Odbor studií <i>strojí inženýrství</i>				
Předmět učení	Redukce v hod. a min.	Potvrzení, že posluchač započal do přednášek (průběh)	Potvrzení, že posluchač do konce a úspěšně se cvičení	Poznámky
<i>Mechan. technologií</i>	3 -	<i>Hase</i>	<i>Hase</i>	
<i>Karbo. stroje</i>	7 7 14 14	<i>Horný</i>	<i>Horný</i>	
<i>Speciální elektrotech.</i>	4 4	<i>Horný</i>	<i>Horný</i>	
<i>Elektrotech. učební</i>	6 6	<i>Horný</i>	<i>Horný</i>	
<i>Ing. techn. učební</i>	4 4	<i>H. Horný</i>	<i>H. Horný</i>	
<i>Žel. nauka (provoz)</i>	3 -	<i>J. Polák</i>	<i>J. Polák</i>	
<i>Žel. nauka (stavba)</i>	3 -	<i>Hase</i>		
<i>Žel. nauka (doprava)</i>	- 3			
Výsledky z letního semestru 1905-06. zapsal: <i>J. Polák</i>				
Výsledky z zimního semestru 1905-06. zapsal: <i>J. Polák</i>				
Výsledky z celoročního průměru 1905-06. zapsal: <i>J. Polák</i>				

Sochy mezi květy

(red)
Foto Igor Šefr

Pokud si už nějakou dobu říkáte, že musíte konečně navštívit brněnskou botanickou zahradu, kolem níž denně chodíte, máte teď o důvod víc. V zahradě totiž můžete kromě botanických exponátů vidět i sochy. Jedná se o díla osmi studentů Ateliéru sochařství 1 Fakulty výtvarných umění VUT a vedoucího ateliéru Michala Gabriela. Většina vystavených děl je z polyesterové pryskyřice, která je do venkovních prostor obzvláště vhodná, protože je odolná vůči povětrnostním vlivům.

Svalovce, Běžce, Menhiry nebo Psa můžete v botanické zahradě mezi ulicemi Kounicovou a Veveří potkat až do konce září. Areál je veřejnosti přístupný denně od 9 do 17 hodin, vstup je zdarma. ■

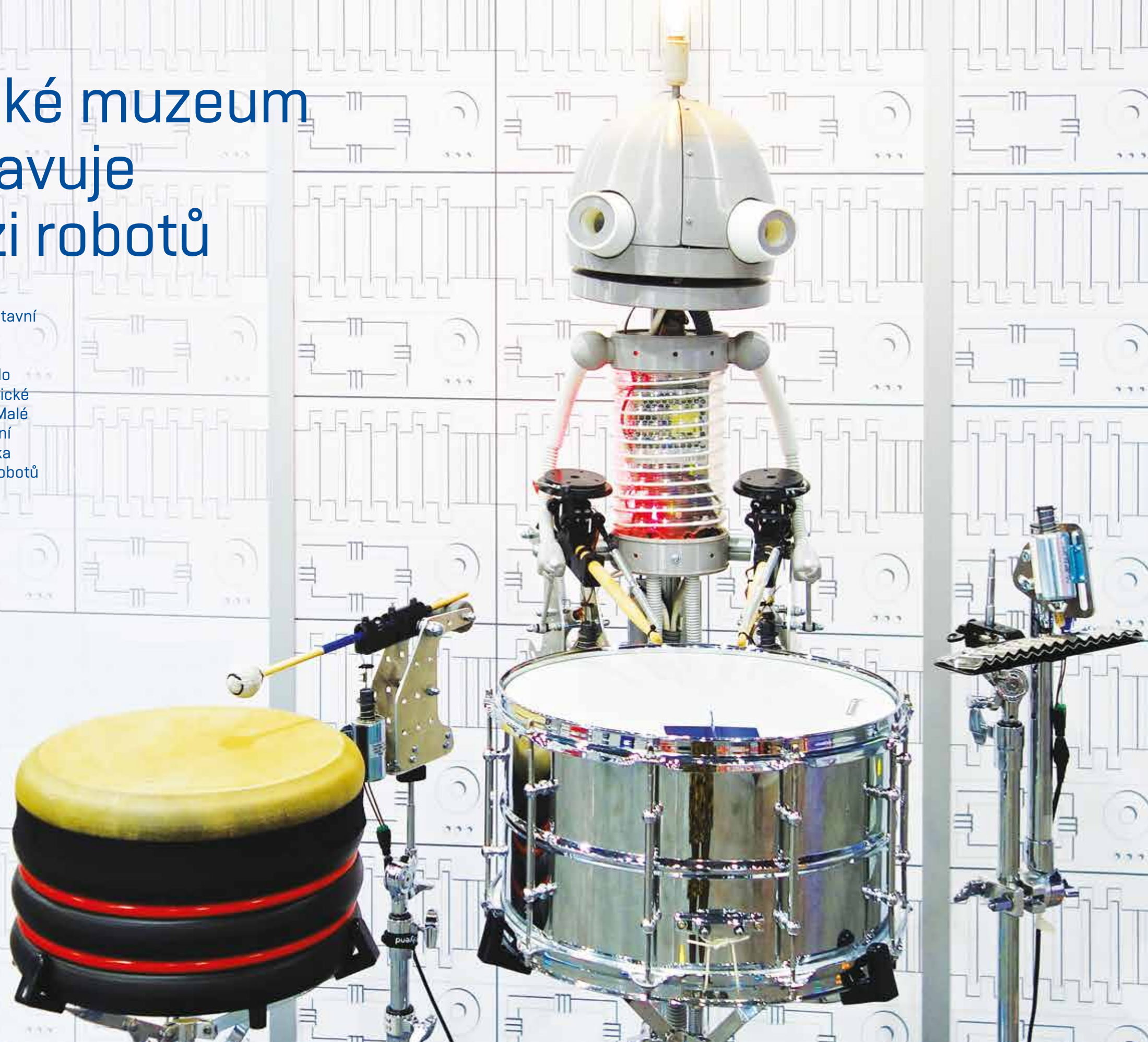

SUMMARY: Until the end of September, you can visit the exhibition titled Sculptures among Flowers in the Brno Botanical Garden. There are works by the students of the Sculpture 1 Studio at the Faculty of Fine Arts, BUT, as well as works by Michal Gabriel, head of the studio. The grounds are open to the public daily from 9 am to 5 pm, admission is free.

VÝSTAVA

Technické muzeum se připravuje na invazi robotů

ROBOT 2020: Mimořádný výstavní projekt ke 100. výročí prvního vydání dramatu Karla Čapka R. U. R., v němž poprvé zaznělo slovo robot, připravuje Technické muzeum v Brně na listopad. Malé i velké návštěvníky interaktivní výstavy zde bude čekat stovka exponátů ilustrujících vývoj robotů po současnost s přesahem do budoucnosti.

Jana Franchi
Foto archiv TMB a Ústavu automatizace
a měřicí techniky FEKT VUT

Muzeum představí kromě komerční průmyslové robotiky také ikonické robotické vynálezy světových firem nebo prototypy robotických systémů z tvůrčích dílen VUT. Výstavní projekt totiž vzniká ve spolupráci s Fakultou elektrotechniky a komunikačních technologií, CEITEC a Fakultou strojního inženýrství, jejichž hlavním úkolem je celý projekt zaštitit po odborné stránce.

„Jsme v úzkém kontaktu nejen se zástupci Technického

Spisovatel Karel Čapek použil poprvé slovo robot na radu svého bratra Josefa v divadelní hře R.U.R. místo původně zamýšleného označení labor.

muzea v Brně, pravidelně se účastníme schůzek s architekty. Společně také řešíme koncepci celé výstavy, zejména její interaktivní část, kde si lidé budou moci jednotlivé exponáty sami vyzkoušet,“ vysvětluje Luděk Žalud z Ústavu automatizace a měřicí techniky.

Přímo pro tento účel vyvinuli pracovníci FEKT VUT dva speciální roboty, kteří se stanou ústředním prvkem celého projektu. „Exponát jsme nazvali 100letý dialog. Jeden bude z doby Karla Čapka, zatímco druhý bude naopak reprezentovat současnost a moderní technologie. Tématem jejich ‚rozhovoru‘ bude vývoj robotiky během posledního století,“ upřesnil záměr výzkumníků z VUT Luděk Žalud.

Roboty organizátoři představí také v kulturním kontextu jako součást literatury, filmu, výtvarného umění včetně komiksu a sci-fi. „Důraz klademe zejména na Čapkovu autorství

pojmu a jeho rozšíření do několika desítek světových jazyků,“ zdůraznila autorka a manažerka projektu Klára Šikulová.

Pracovníci edukačního oddělení Technického muzea v Brně nezapomněli ani na svoje nejmenší návštěvníky. Připravují pro ně interaktivní zábavné programy, děti si pohrají v laboratoři připomínající kosmickou loď, patřit jim bude i herna vybudovaná v přízemí muzea.

Příznivci robotiky se v každém případě mohou těšit na mimořádný zážitek, výstava totiž nebude mít zvlášť vyhrazenou

expozici. Návštěvníci najdou jednotlivé exponáty po celé budově muzea – pomůže jim

Technické muzeum v Brně nezapomíná ani na nejmenší návštěvníky. Děti si pohrají v laboratoři připomínající kosmickou loď, patřit jim bude i herna vybudovaná v přízemí muzea.

v tom sledování barevně označených tras, které je spolehlivě navedou ke konkrétnímu cíli. ■

SUMMARY: The Technical Museum in Brno is preparing an outstanding exhibition project named ROBOT 2020 to mark the 100th anniversary of the first edition of Karel Čapek's drama R.U.R. that introduced the word "robot". Visitors to the interactive exhibition will see a hundred exhibits illustrating the development of robots up to the present day, and projected into the future. The exhibition will be open from 24 November 2020 to 31 May 2021.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

DESIGN

Foto archiv FSI VUT

A'Design Award pro designéry z VUT

Mezinárodním designérským oceněním A'Design Award v kategorii výrobních a zpracovatelských strojů se může pyšnit tým výzkumníků z Fakulty strojního inženýrství. V soutěži uspěli s návrhem zařízení Big Trimmer určeného pro sklizeň konopí.

„Získali jsme takzvanou Iron A'Design Award, která je určena pro zhruba pětinu nejlepších návrhů přihlášených do soutěže. Pro nás je to první ocenění za projekt, který jsme realizovali pro průmyslového partnera, takže z toho máme velkou radost. O to větší, že jsme navrhovali velice technicistní, střízlivý produkt. V našem případě nešlo o nějaké výrazné stylistické vyjadřování, je to průmyslový produkt, a tudíž je poměrně skromný a účelný,“ vysvětluje šéfdesignér David Škaroupka z Ústavu konstruování FSI VUT, který se na vývoji podílel s dalšími dvěma kolegy.

Zakázku si u školy zadala mladá česká firma Sunflower Trimmer, která se orientuje na zahraniční trhy. „Spolupráce mezi naší firmou a VUT nám pomohla nastavit produktovou identitu našich zařízení. Během vývoje jsme pracovali na mnohých konstrukčních a designových detailech a pevně věřím, že jsme našli velice kvalitní a inovativní řešení, podtržené skvělým designem,“ říká zakladatel firmy Petr Mertlík.

(red)

OPEN AIR GALERIE

Foto Tomáš Medek

Kapsule Tomáše Medka nahradila Gabrielovy žraloky

Od poloviny prázdnin vystřídala Žraloky Michala Gabriela v brněnské venkovní galerii Šilingrák bronzová Kapsule Tomáše Medka. Oba tvůrci vyučují v Ateliéru sochařství I na Fakultě výtvarných umění VUT.

Tomáš Medek, který FaVU sám vystudoval, se v posledních deseti letech intenzivně zabývá 3D technologiemi. Ty mu umožňují vytvářet velice složité strukturální objekty, které by byly jinak prakticky nerealizovatelné. Ústředním tématem Medkovy současné tvorby jsou organické struktury, jeho inspirací je příroda, přírodní procesy a zákonitosti, biologická struktura života a zároveň konstruktivní složky stavby organismů.

Inspirací pro Kapsuli byl exotický plod. „Při jeho studiu jsem objevil, že semínko je tvarově ještě zajímavější než plod samotný, a když jsem viděl detail jeho struktury zachycený elektronovým mikroskopem, rozhodl jsem se skloubit všechny tři úrovně do jednoho objektu,“ vysvětlil Tomáš Medek. Jeho socha zůstane v open air galerii na Šilingrově náměstí do března příštího roku.

(red)

Výstava bude
v Technickém muzeu
v Brně k vidění od
4. listopadu 2020 do
31. května 2021.

Pálava je moje srdcovka, říká cukrářka z Fakulty podnikatelské

Magda Strapinová se netají tím, že první ročník studia Ekonomiky podniku na Fakultě podnikatelské pro ni byl dost náročný, o potížích způsobených koronavirem ani nemluvě. Ale jak se říká, všechno zlé je k něčemu dobré, a tak nejenže zvládla studium, ale díky karanténě se začala věnovat pečení. Z původně nevinného koníčku se po nadšených ohlasech na sociálních sítích zrodil blog Trouba z Pálavy.

Jana Novotná
Foto Eva Čuková a archiv Magdy Strapinové

Už jako malou holku bavilo Magdu pomáhat v kuchyni a bylo jedno, jestli to bylo vaření, nebo pečení. Pak ale přišel televizní pořad Peče celá země, který jí tak trochu změnil život. „Většinu zadání jsem si hned sama zkusila, fotila a zveřejňovala na svém Instagramu nebo na Facebooku. Skvělé bylo, že tam byly různé rady, tipy a triky. Lidi mi psali, že jsem šikovná, a to mě dalo motivovat,“ vysvětluje Magda, kterou do té doby nikdy nenapadlo vyzkoušet si vyšší cukrářinu v praxi. Vše nabralo na

obrátkách díky době covidové. „Začalo to úplně nevinně. Po skončení soutěže mi pečení začalo chybět a hledala jsem podobně zaměřené pořady na sociálních sítích. Občas jsem něco upekla a zveřejnila. Pak jsem si řekla, že bych mohla oddělit svůj Instagram od toho pečícího a najednou se pustila úplně smršť. Lidi se začali ozývat, že chtějí mé dorty,“ vypráví mladá cukrářka, která pochází z kraje pod Pálavou a chce to připomínat i svými produkty. Tak vzniklo vtipné pojmenování Trouba z Pálavy.

„Základy pečení jsem znala už z dřívější. Myslím si, že jsem v kuchyni dost zdatná, ale nikdo mě doma do ničeho nehonil, našla jsem si k tomu cestu sama. Vždycky jsem

něco viděla, tak jsem to zkusila.“ V začátcích jí občas radila babička nebo maminka, ale pomáhat si nenechá. Když se někdo ozve, že by chtěl dort, podrobně se vyptá, jakou má představu, jestli nemá nějaké alergie nebo si něco vysloveně nepřeje. „Když mi někdo napíše, že se mu líbí můj styl, abych to udělala podle sebe, tak se vyřádím, použiju sušené květy a všechno, co mám sama ráda. Ale když chce někdo svíčku a zlatý nápis, vyhovím mu, i když to není moje gusto. Je důležité umět se přizpůsobit, a přitom pořád zůstat svá,“ má jasno studentka z VUT.

Má na svém kontě dokonce už i dvě svatby. „Na druhou svatbu jsem dělala dortík

a asi 50 zákusků. S nevěstou jsme měly hodně podobné představy a chutě, takže jsme se shodly. Většinou si lidi objednávku sami vyzvednou, ale tentokrát jsem všechno sama převážela, navíc bylo horko a docela dlouhá cesta. Dortík jsem vezla jen obmazaný a na místě jsem ho ještě dozdobovala, takže to byl docela stres. Ale všechno dobře dopadlo, a když jsem to pak viděla, byl to skvělý pocit.“

Žádné vzory mezi světovými cukráři Magda nemá, ale o dění v oboru se zajímá na Instagramu. „Sleduji pár cukrářek, a když vidím jejich příspěvek, už poznám, od koho je. To se mi líbí, protože je tam jejich duše, jejich styl.“ Když přijde do kavárny nebo cukrárny, samozřejmě se zajímá, co se tam nabízí. „Když jsme byli s přítelem v Chorvatsku, v jedné kavárně jsme ochutnali výborný, ale opravdu výborný pistáciový dort. To se pak hned snažím zjistit, čím to je, a inspirovat se tím, i když většinou se to nedozvím,“ směje se cukrářka z Pálavy. Sama zatím žádné tajemství nemá, spíše se snaží osvědčené postupy vždy nějak ozvláštňit. „Udělám třeba čokoládový korpus, ale aby tam něco jemně vystupovalo, aby to bylo prostě jiné, tak tam něco neobvyklého přidám. Ráda experimentuji, lidi to poznají a ocení.“

S oblibou používá například sušené květy. Ty lze, jako všechno ostatní, sehnat na internetu nebo jí je dodá příbuzná. „Jsme taková pekařská rodina, takže si navzájem předáváme rady, a právě příbuzná, která si

pravidelně sbírá bylinky a dělá marmelády, nás všechny zásobuje, takže od ní mám sušené květy, mák, růže, bylinky z Pálavy,” vypočítává cukrářka, pro kterou, jak sama říká, je Pálava srdcovka. Ale protože ráda experimentuje, používá i exotické ovoce, třeba marakuju. Jak sami vidíte, Magdiny dorty vypadají opravdu profesionálně a na první pohled zaujme, že jsou poměrně vysoké. „To je trend. Když máte v průměru menší dortík, ale je vyšší, je to efektní a můžete si víc pohrát se zdobením,” vysvětluje Magda Strapinová.

A jak by vypadal typický produkt by Trouba z Pálavy?

„Určitě by to byl nějaký přírodní dortík. Dovnitř bych dala lesní ovoce, mascarpone, ráda používám slaný karamel, který skvěle vynikne, když se krém udělá méně sladký. Dort bych nedbale, ne příliš dokonale obmazala bílkovým krémem, se kterým se skvěle pracuje, a dala bych tam sušené květy, ovocíčko, pěkně bych si s tím vyhrála. Moc ráda pečú i obyčejné buchty a bublaniny, ale zase se snažím je něčím ozvláštnit, dát tam třeba bílou čokoládu a nějaké koření, třeba muškátový oříšek. Často dělám vyumělkované narozeninové dorty, hrozně ráda si s tím pohraju, a pak zase s radostí udělám kynutou buchtu nebo bublaninu.”

O tom, co bude dál, zatím moc nepřemýšlím. „Bylo to všechno tak rychlé, že ani spousta lidí v mém okolí neví, že ta Trouba jsem já. Ale dál zatím nic neplánuju, jsem hlavně blogerka a snažím se být aktivní. Když chce člověk propagovat nějaký produkt, je důležité, aby i fotka vypadala dobře a dokázala lidi oslovit.” V době našeho rozhovoru studentka podnikatelské fakulty ještě netušila, co bude po prázdninách. „Přes léto jsem dodávala do sezónních kaváren, to teď skončí. Ale možná je dobře, že přijde útlum a budu se moct zase zaměřit na studium. Jsem zvědavá, co mi život přinese, jsem všemu otevřená...” ■

SUMMARY: Magda Strapinová has completed her first year of study at the Faculty of Business and Management, but also opened her own confectionery business several months ago. It has all started with the TV competition Peče celá země (The Great Czech Bake Off), during which she baked together with the other contestants and presented her works on Facebook. Thanks to the enthusiastic response of the public, she now runs her business named “Trouba (Oven, but also Chump in Czech) from the Pálava Hills”.

SPORT

Na VUT startuje projekt Univerzitní sport

Od zimního semestru nadcházejícího akademického roku vstupuje do druhé části projekt MŠMT Univerzitní sport (UNIS), jehož cílem je vytvořit optimální podmínky pro skloubení studia a sportu na vysoké škole a vytvoření dobrého prostředí pro sportovce. Projekt je určený pro všechny veřejné vysoké školy v České republice a umožňuje rozdělit stipendia mezi 400 nejúspěšnějších sportovců. Výjimkou není ani brněnská technika, kde projekt pro 30 studentů aktuálně zaměstnává pracovníky Centra sportovních aktivit VUT.

Projektem je pověřena organizace ministerstva školství VICTORIA Vysokoškolské sportovní centrum (VSC), která cílí především na uchazeče o studium. Proto má každá škola vytvořit speciální podmínky, které budou pro sportující studenty zajímavé. „Nebudeme uchazeče lákat na to, že u nás vystudují lehce, ale že jim vytvoříme podmínky pro to, aby mohli studovat a zároveň sportovat,“ vysvětluje ředitelka CESA Hana Lepková a dodává: „Nebudeme jim mluvit do klubových tréninkových plánů, ale budeme se snažit vytvářet vhodné zázemí. Když bude někdo chtít například kondiční přípravu, může chodit k nám do posilovny, kdo bude potřebovat osobní trénink, není problém – třeba orientační běžci už se sami ozvali, že by chtěli nastavit osobní trénink pro rozvoj kondice.“

CESA může studentům nabídnout také přednášky nebo poradenství v oblasti psychologie sportu, výživové poradenství nebo služby fyzioterapeuta. Do blízké budoucnosti uvažují i o benefitech spojených s novým studijním programem Sportovní technologie. „Vzhledem k tomu, že jsme skvěle přístrojově vybavení, můžeme sportovcům nabídnout vyšetření, které například odhalí jejich dysbalance. Jim to pomůže a my získáme kvalitní data, která pak budeme moci publikovat, takže užitek bude oboustranný,“ uvažuje Lepková. „V rámci předmětu Měření ve sportu nám to zase

umožní porovnávat data probanda úředníka a sportovce. Dostaneme sem širší spektrum lidí, na kterých se mohou studenti učit číst křivky, grafy, vysvětlovat čísla a podobně, a navíc získáme probandy zadarmo.“

Výběr sportovců je platný vždy pro jeden kalendářní rok, v říjnu bude následovat nová výzva, po níž se mohou podpoření sportovci v roce 2021 obměnit. Univerzitní sport zahrnuje 48 sportů, které se provozují na vysokoškolských přeborech, plus sporty, v nichž se soutěží na světových univerziádách, ty jsou v současné době rozšířeny ještě o olympijské sporty. Pro zařazení do daného období vždy VSC vydá propozice, jaké podmínky musí sportovec splňovat. „Prvních 30 sportovců jsme vybrali z naší kartotéky. Ti pak podle propozic UNIS

sepsali své sportovní výsledky a my jsme vybrali ty nejúspěšnější. Finální výběr, způsob řazení a výše stipendia je ale na VSC, my jen navrhuje. Do budoucna plánujeme stanovit jasné podmínky pro výběrové řízení na VUT,“ zdůrazňuje ředitelka CESA.

Jisté úskalí projektu představují sportovci, kteří mají před státnicemi. „Tam musíme hlídat, zda budou pokračovat ve studiu, a vyjednat na studijním oddělení, aby u nich nevznikl prostoj v příjmu stipendia,“ říká Lepková. Jedním z těch, kteří se do výběru dostali na poslední chvíli, je současný doktorand na Fakultě chemické Petr Horvát, orientační běžec s „áčkovými“ sportovními výsledky a nejvyšším stipendiem. Pro doktorské studium se rozhodl mimo jiné i proto, aby ještě nemusel ukončit

sportovní kariéru. „Projekt systematické podpory nejlepších studujících sportovců se mi moc líbí, myslím, že dosud v českém prostředí celkem chyběl. Pokud to někdo myslí se sportem i studiem vážně, nezbyvá mu už dostatek času na přivýdělek, takže finanční podpora nejlepších sportovců, kteří tráví tréninky a závody značné množství času, mi dává smysl,“ vyzdvihuje Horvát. Oceňuje i to, že finanční podpora je odstupňovaná podle výkonnosti, protože sportovce motivuje k tvrdšímu tréninku pro lepší výsledky. Mrzí ho jen, že projekt je omezen věkovým limitem 25 let, a tudíž moc nemyslí na doktorandy. Uvítal by i lepší propagaci mezi studenty. Naopak velmi oceňuje, že komunikace probíhá přes školy. „U některých, zejména menších škol, které na to nejsou připraveny, to může

být celkem oříšek, nicméně to snad povede alespoň k vytvoření určitého kontaktního místa pro všechny sportovce. Věřím, že nutnost této komunikace povede k posílení vztahů nejlepších sportovců s jejich školními sportovními centry, což je prospěšné pro obě strany,“ říká Petr Horvát.

Vybraní sportovci na VUT již obdrželi průkazy Sportovec UNIS, které je opravňují k využívání nabídnutých benefitů a kondiční přípravě v moderních školních sportovních areálech. Mají založený list sportovce, kde si musí pro následující akademický rok stanovit studijní a sportovní cíle a průběžně je hodnotit. Každý má svého garanta, který také průběžně dohlédne na to, jak jsou plněny studijní a sportovní výsledky. „Jako jednu z podmínek jsme si stanovili, že pokud máme sportující studenty podporovat, tak pokud je vypsané akademické mistrovství a zdravotní stav sportovce mu to umožní, musí VUT reprezentovat. My mu naopak usnadníme komunikaci se studijním oddělením,“ říká Hana Lepková. Pro tento účel budou vybraní studenti a jejich garanti uloženi v databázi. Pro studijní oddělení vytvoří CESA i manuál o projektu, který by se měl dostat i ke všem prvkům.

„Co se týká komunikace s fakultami, měli bychom pro ně být servisní pracoviště, které jim zdokumentuje, že nás jejich student opravdu reprezentuje. S fakultami bylo dokonce dohodnuto, že v zahraničních soutěžích uhradí studentům polovinu startovného domovská fakulta a druhou polovinu my ze stipendijního fondu,“

uvádí ředitelka CESA. Pro sportovní reprezentaci jsou tedy k dispozici dva finanční zdroje, a navíc stipendia za sportovní výsledky v soutěžích reprezentujících VUT.

„Myslím si, že škola zde vytváří mnoho velmi dobrých podmínek, takže můžeme směle říct, že třetí role školy v oblasti sportu je poměrně velká, a pokud si studenti chtějí vybrat, tak mají z čeho,“ zdůrazňuje Hana Lepková a dodává: „Obecně má univerzitní sport několik úrovní. Projekt UNIS je jen vrchol toho ledovce. Největší reklama pro VUT jsou sportovní přebory vysokých škol, kde nám sportovci startují s Těčkem a vozí medaile. A pak někde dole je Den sportu, jednorázové turnaje, dlouhodobé soutěže, univerzitní ligy, běžné sportovní vyžití ve volném čase a volitelný předmět tělesná výchova – to všechno je sport na VUT.“ ■

SUMMARY: The University Sports project has been launched at the BUT. Its aim is to develop optimal conditions for combining studies and sports at university and to provide a good environment for athletes. The project, intended for all public universities in the Czech Republic, makes it possible to distribute scholarships among the 400 most successful athletes, including 30 students of the Brno University of Technology.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

SPORT

Emil Open se vrací na sportoviště VUT

Brno bude už podeváté hostit Evropské hry handicapované mládeže Emil Open. Do moravské metropole dorazí více než 600 účastníků z 13 zemí, kteří 16.–20. září 2020 poměří své síly v pěti sportech. Všechna atletická utkání se i letos uskuteční na stadionu Pod Palackého vrchem. Sportoviště VUT budou hostit také utkání v bocce.

Hry jsou určené pro handicapované ve věku od 10 do 26 let a jsou otevřené pro sportovce se všemi druhy zdravotního postižení. Mezi známé ambasadory, kteří inspirují mládež se zdravotním postižením, patří například šestinásobný paralympijský vítěz a mistr světa v cyklistice Jiří Ježek, kterého nedávno španělský deník Marca zařadil jako jediného Čecha do žebříčku nejlepších sportovců 21. století.

I když účast veřejnosti je letos kvůli koronaviru značně omezená, netýká se to slavnostních ceremoniálů. Lidé se tak mohou zúčastnit hned zahajovacího ceremoniálu, kde vystoupí například rapper Lukáš POLČI Polčák, zatímco na závěrečném ceremoniálu předvede své hudební umění mladý muzikant Samuel Rychtar. Emil Open 2020 významně podpořilo město Brno a osm krajů České republiky, mezi partnery akce patří i Vysoké učení technické v Brně.

(red)

Působení Felixe Jeneweina na technice v Brně byla pro něj jediná spokojená léta

Jana Novotná
Foto Archiv VUT

Stěnu jedné z kanceláří rektorátu VUT v Antonínské ulici zdobí bez zjevných souvislostí obraz sv. Huberta od Felixe Jeneweina. Dostal se tam za ne zcela jasných okolností na podzim roku 1999, poté co budova prošla generální rekonstrukcí a pracovníci rektorátu se sem přestěhovali z Kounicovy ulice. Malíř a ilustrátor Felix Jenewein působil na České vysoké škole technické v Brně v letech 1902–1905, kdy vystřídal Hanuše Schwaigera na místě profesora Ústavu technického kreslení.

Felix Jenewein (1857–1905) patřil v době svého působení na technice k výrazným osobnostem středoevropského umění. Jak uvádí Pavel Ondračka v publikaci Výtvarníci na VUT v Brně (FaVU, 2014), Jenewein, stejně jako jeho

předchůdce Schwaiger působili na brněnské technice krátce, nesplynuli s ní, a přesto se jejich díla zachovala ve sbírkách školy. Jeneweinovo dílo nebylo ve své době přijímáno s pochopením a nepodařilo se mu ani naplnit úsilí o získání profesorského místa na pražské Akademii výtvarných umění v Praze. To nakonec získal Schwaiger a Jenewein po jistém váhání přijal aspoň uvolněné místo řádného profesora kreslení na brněnské technice.

V Brně bydlel na Falkensteingasse, dnes Gorkého ulici číslo 29. Jak se dočteme v Lidových novinách z roku 1904, „žil úplně v ústraní, miluje jen trocha potulky v podvečer se svoji dobrou chotí po Obilním trhu nebo na žabovřeské silnici“. V Ondračkově textu se dozvídáme, že Jenewein nebyl v Brně příliš spokojen. Jeho žena Marie Jeneweinová, která manžela v jeho konání vždy podporovala, ve svých vzpomínkách uvádí, že duševně strádal a neustále doufal v důstojnější uplatnění. Zemřel nečekaně 2. ledna 1905, poté co se vrátil ze školy. „Jenewein po půl druhé odešel z techniky domů, kde na chvíli spočinul

na pohovce. Mrtvicový záchvat o 3. hodině přetrhl nit života velikého toho umělce, básníka a myslitele, jehož čisté umění, hluboké a opravdové, zůstalo nedoceno,“ referovaly Lidové noviny.

Vdova Jeneweinová po smrti manžela neúnavně pečovala o jeho památku a dílo. Jak doslova uvádí Ondračka ve zmíněné publikaci, „díky ní délka posmrtného života Felixe Jeneweina na VUT mnohonásobně přesáhla délku jeho skutečného působení“. Marie Jeneweinová vdělila technice za mnohé. Její muž byl opakovaně zmiňován v jubilejních publikacích školy a technika se zasazovala i o konání výstav, z nichž největší byla zahájena 29. ledna 1927 v Uměleckoprůmyslovém muzeu právě pod záštitou České vysoké školy technické v Brně. Ve svých pamětech cituje vdova z dopisu tehdejšího rektora Karla Čupra: „Byl jsem potěšen i dojat příchylností, kterou téměř po třicet let ještě projevujete naší vysoké škole, jejíž vysokou ozdobou Váš pan manžel, bohužel jen nakrátko, byl.“ Po své smrti v roce 1941 odkázala Marie Jeneweinová škole dva obrazy – kresbu sv. Huberta a studii

houslisty – s tímto komentářem: „Vždy ráda vzpomínám, že působení Felixe Jeneweina na technice v Brně byla pro něho jeho jediná spokojená léta bez tíživých starostí životních.“

Oba zmíněné obrazy si škola údajně převzala někdy v roce 1946, dohledán byl však pouze jeden z nich, zobrazující sv. Huberta. Zarámovaná kresba v paspartě, vpravo dole signovaná písmeny FJ, dnes visí na stěně kanceláře Odboru výzkumu a vývoje, nad stolem dlouholeté pracovnice Zity Salajkové. „Po přestěhování rektorátu na Antonínskou v listopadu 1999 zde byl prorektorem Jaroslav Kadrnožka. Právě za ním tenkrát přišel tehdejší kvestor Alexander Černý, že obraz objevil a nabídl ho prorektorovi do jeho pracovny. Ale protože tam už byly jiné obrazy, ke kterým se sv. Hubert nehodil, obraz skončil u mě,“ vzpomíná Salajková. O něco později ho tam náhodou objevil Pavel Ondračka, tehdejší vedoucí katedry teorií a dějin umění na FaVU. Zajásal a po zevrubném prozkoumání uvedl, že jde o dílo vysoké hodnoty, pocházející od Felixe Jeneweina.

Pavel Ondračka dílo popisuje takto: „Kresba je koncipována jako definitivní dílo, je kolorovaná a má silně zdůrazněný obrys. (...) Kresba zpodobňuje figuru v klasickém kontrastu se sepjatými rukama. (...) Nízko položený horizont je naznačen jen prostou linkou

vpravo od figury, prostor vlevo jen krátkými stíny, což vzbuzuje napětí.“ Škoda jen, že druhá darovaná kresba s názvem Houslista se nikdy nenašla. „Obě kresby mají prokazatelnou souvislost s Jeneweinovým dílem po roce 1902, ale tematicky i formálně se od něj liší. Marie Jeneweinová si brněnské školy velice vážila a věnovala jí práce, které byly v tomto období pro Felixe Jeneweina zásadní,“ uzavírá Ondračka. ■

SUMMARY: The wall of one of the offices of the BUT Rectorate on Antonínská Street is decorated, without any obvious connections, with a painting of St. Hubertus by Felix Jenewein. Painter and illustrator Felix Jenewein worked at the Czech Technical University in Brno between 1902–1905, having replaced Hanuš Schwaiger as a professor at the Institute of Technical Drawing. According to his wife, Felix Jenewein's work at the Brno University of Technology was his only content period without material worries.

Mobilní aplikace by mohla rozeznat nemoc vyfoceního stromu

Plán květnového prodlouženého víkendu se Josefu Remešovi změnil poté, co na internetu náhodou narazil na český on-line hackathon UniHack. Přihlásil se i přesto, že neměl tým a nikdy předtím se hackathonu neúčastnil. Během pátku nejenže sehnal dalších pět nadšenců, ale společně vymysleli způsob, jak pomoci městské zeleni a zapojit místní komunitu. Jejich nápad porotu zaujal natolik, že vyhráli dvě z osmi kategorií.

Tereza Kadmožková
Foto archiv Operátora ICT

„Každý má u sebe mobil, takže nás napadla aplikace, prostřednictvím které by mohli lidé hlásit, když je se stromem něco špatně. Třeba

má zlomenou větev, se kterou obyčejný člověk na místě nic neudělá. V aplikaci ji může nahlásit a poslat podnět správci městské zeleně a ten kontaktuje odborníka, který se o to postará,“ popisuje praktický způsob využití aplikace Josef Remeš, který vystupoval na FAST VUT pozemní

stavitelství a na fakultě působí i v současnosti. Přesto, že se věnuje především tématům jako informační modelování a management staveb (BIM), v hackathonu se rozhodl zaměřit na téma městské zeleně. „Šlo by hlásit i usychající keře nebo stromy, které jsou na první pohled nemocné. Člověk

by strom vyfotil a k snímku by se automaticky přidaly GPS údaje,“ doplňuje plánované funkce. Na stejném principu pracují i aplikace, kde mohou lidé hlásit například rozbité lampy nebo vyvrácené značky. Inovaci vidí Remeš v možnosti porovnání odesílaných fotek s databází nemocí stromů.

U porotců se právě tento prvek setkal s takovým úspěchem, že tým vyhrál kategorie Město sloužící lidem a také Cena Operátora ICT. „Momentálně řešíme, co dál. Vyhrané peníze bychom použili částečně pro rozjezd projektu a říkali jsme si, že část bychom mohli dát na výsadbu stromů. Navíc naše myšlenka zaujala i CzechInvest a rádi by navázali spolupráci,“ dodává Remeš pobaveně s tím, že až teprve na případném jednání by se poprvé osobně potkal se zbývajícími členy hackathon týmu. „Když jsem hledal mezi přihlášenými další členy do týmu, ozval se mi Ondra, který studoval human centered design. Shodli jsme se na tématu města sloužícího lidem, konkrétně jsme se chtěli zaměřit na zeleň. Často ji bereme jako samozřejmost a to, jak je pro nás důležitá, zjistíme, až když ji nemáme. Chtěli jsme tedy zlepšit povědomí veřejnosti o zeleni ve městě a zároveň zapojit místní komunitu. Shodou okolností nám napsala Eliška, která kvůli koronaviru uvízla v Litvě, a následně jsme přibrali Lukáše, který má zkušenosti s IoT a Smart City. Pak už to byla jízda, kdy se velkou měrou na rozvoji myšlenky podíleli i mentoři hackathonu – zejména Tomáš, Magda a řada dalších.“

Za pouhé dva dny zvládl tým díky pomoci mentorů vymyslet aplikaci, připravit propagační video a výukové karty. FB stránku projektu GreenPlace autoři využili jako platformu, na které si ověřili, že by byl o službu mezi lidmi zájem. „Dnes je velkým tématem Smart City a my jsme ho posunuli ke green city. Je to nejen o zeleni, ale hlavně o vztahu lidí k ní. Když jsme teď zavření doma, tak vnímáme, že nám chybí pohyb v přírodě. Je ale potřeba si to uvědomit dřív, než nebude kam chodit,“ uzavírá Remeš. ■

Pokud se chcete dozvědět víc, celý text a další články z VUT najdete na www.zvut.cz.

SUMMARY: Josef Remeš, a graduate and employee of the Faculty of Civil Engineering, BUT signed up for the Czech online hackathon UniHack with the aim of helping urban greenery and involving the local community. The jury was so fascinated by the idea that it won in two of the eight categories. The application makes it possible for people to report damage to a tree by sending a message to the administrator of the city greenery, who then contacts an expert to set things right. In addition, the jury appreciated the possibility to compare the submitted photos with a database of tree diseases.

Vedení FEKT umožňuje studentům něco změnit, oceňuje Kateřina Chroustovská

Je polovina září, což pro vysokoškoláky obecně znamená zvýšenou přípravu a pro členy spolku Studenti pro studenty (SPS) na Fakultě elektrotechniky a komunikačních technologií navíc obvyklé starosti s organizací tradičního festivalu Hudba z FEKTu. V čele spolku, který letos slaví 15 let své existence, stojí od února letošního roku Kateřina Chroustovská.

**Jana Novotná
Foto Igor Šefr**

Ke studiu na VUT se dostala přes svého otce, který se v dospělém věku rozhodl doplnit si vzdělání na FEKT a v roce 2010 zde promoval na bakaláře v oboru Automatizační a měřicí technika. „Občas jsem jela s ním, líbila se mi škola i Brno, tak jsem šla na FEKT na stejný obor,“ vysvětluje Kateřina, která i když pochází od Kutné Hory, o studiu v Praze nikdy neuvažovala. Už od základní školy ji lákalo angažovat se pro druhé, takže když na Záškolováku v prvním ročníku poznala spolek Studenti pro studenty, okamžitě se zapojila. „Ráda pomáhám lidem a v hlavě mám spoustu nápadů, na zlepšení výuky a studentského života. Navíc se můžu realizovat i v jiném směru, než který studuji, což je pro mě příjemný relax.“

Zpočátku byla členkou spolku a pomáhala při pořádání akcí, potom se stala šéfredaktorkou fakultního časopisu e-FEKT, ještě později vedoucí pořádání

akcí, kdy už jen kontrolovala termíny a rozpočty akcí, a v únoru byla zvolena vedoucí SPS. „Řekla jsem si, že bych mohla nějak završit své působení na škole, a tak jsem se rozhodla sepsat své zkušenosti z práce v SPS a předat je mladším. Vlastně mi k tomu nahrála i situace – když jsem nastoupila do funkce, kvůli karanténě se nekonaly žádné akce, tak se snažím dát aspoň do pořádku papíry a sepsat manuál pro dalšího vedoucího, aby to měl jednodušší a věděl, jak se líp poprat s byrokracií,“ směje se studentka.

Ačkoliv je doba z hlediska pořádání větších akcí stále nejistá, v SPS se stále čile plánuje, jen se navíc řeší případná omezení. „Jsem pyšná na členy našeho spolku, odvádějí skvělou práci a bez nich by naše akce nebyly takové, jaké jsou. Mimořádnou situaci zvládli skvěle, a i když naše budoucí akce nemusí vůbec proběhnout, chystají je s nadšením a energií,“ zdůrazňuje vedoucí spolku. Hudba z FEKTu měla vloni návštěvnost 7 000 lidí a letošní ročník měl být vzhledem k výročí spolku opět mimořádný, což ale nebude možné. „Podařilo se nám ale festival přesunout na Špilberk, který má kapacitu 700 lidí. Takže aspoň budeme slavit na hradě a vizuál budeme mít v komiksovém stylu,“ netají se nadšením Kateřina. Ještě před Hudbou z FEKTu se ale koná každoroční akce pro prváky PerFEKTstart. „Letos nebudou imatrikulace, takže chceme k prvákům nějak dostat informace, které mívají tam. Jsme připraveni i na variantu, že si studenty budeme muset rozdělit a dělat prezentaci po menších skupinkách.“

Kateřinu Chroustovskou naplňuje pocit uspokojení, že všechno dohromady zvládá – studium a k tomu činnost ve studentské organizaci a ve Studentské komoře AS FEKT. „Hodně oceňuji, že naše fakulta nám studentům opravdu naslouchá a máme možnost něco změnit – v tom je myslím situace na FEKT nadstandardní. Už v několika věcech jsme takto prošlapali cestičku – něco se u nás vymyslelo a ostatní fakulty to pak zopakovaly,“ zdůrazňuje angažovaná studentka a jako příklad uvádí odpočinkovou místnost pro studenty, kterou měli na FEKT jako první a dnes už je i na dalších fakultách.

Jistou dobu pro ni bylo obtížné smířit se s tím, že si bakalářské studium kvůli jednomu předmětu o rok protáhla, ve výsledku se to ale změnilo v pozitivum. „Měla jsem pocit, že jsem selhala, zklamala sebe i rodiče, ale díky tomu jsem najednou měla více času i na jiné věci, pracovala jsem v jedné firmě v Praze, kde jsem programovala, a získala jsem tak zkušenosti a odstup od studia.“ Díky tomu si Kateřina ujasnila, že chce změnit obor a rozšířit si tak obzory. Pro navazující magisterské studium zvolila obor Elektrotechnická výroba a materiálové inženýrství. „Už předtím ve spolku jsem pracovala v oddělení PR a marketingu, tak jsem se začala zajímat o grafiku a marketing a v mém současném oboru je pár takových předmětů jako marketing a management, což se může hodit i do budoucna. Začala jsem to brát vážně, takže teď jsem na fakultě součástí PR týmu a pomáhám s propagací, náborovou

kampaní a podobně,“ vypočítává vedoucí SPS.

Kateřina je hrdá na to, že už ji rodiče neživí, ale ve firmě, kde dnes pracuje, natrvalo zůstat nechce. Doufá, že v posledním ročníku bude mít dost času najít si práci, která ji bude naplňovat – ideálně by si představovala třeba pozici projektového manažera. „Zúročila bych tak všechno, co jsem se naučila v SPS, využila své technické vzdělání a přidala k tomu znalosti marketingu a PR – to je balíček, který můžu nabídnout. Vzhledem k tomu, že potřebuji pořád projevovat kreativitu, by mě to ve velkých korporátech, kde je přesně daný postup a člověk nemůže nic změnit, asi moc nebavilo,“ má jasno Katka. „A když bude nejhůř, mám v záloze variantu žít se vyšíváním na programovatelném vyšívacím stroji,“ směje se. K němu se dostala přes FabLab, kde stroj mají a kam si chodila odpočinout, ale dnes už má svůj vlastní, takže nic není nemožné... ■

SUMMARY: It is mid-September, which generally means lots of preparation for university students; for members of the Students for Students Association at the Faculty of Electrical Engineering and Communication, this period of the year also involves the usual concerns related to organizing the traditional festival “Music from FEET”. Celebrating the 15th anniversary of its creation this year, the Association has been headed by Kateřina Chroustovská since last February.

Studentské spolky připravují...

Zatímco některé akce se v důsledku opatření spojených s koronavirem rovnou ruší, u jiných jejich organizátoři věří, že v určitém rozsahu budou moci proběhnout. Doufejme tedy, že omezení známá v čase přípravy této rubriky se nebudou drasticky lišit od těch, která budou platit v době konání avizovaných akcí.

Hudba z FEKTu 23. 9. 2020

Tradiční festival studentských kapel s hlasováním o nejlepší kapelu. Vítěz může vyhrát víkend v nahrávacím studiu nebo cestu do zahraničí. Headlinerem je letos kapela Skyline, místem konání hrad Špilberk.

<http://www.hudbazfektu.cz/>

VUT Cavaliers Brno 12. 9. – 2. 12. 2020

Hokejový tým VUT změří svoje síly v rámci Univerzitní ligy ledního hokeje. Domácí zápasy odehraje na Zimním stadionu v Kuřimi v tomto pořadí:

12. 9. v 18.10:
VUT Cavaliers Brno – HC Masaryk University

7. 10. v 19.40:
VUT Cavaliers Brno – Akademici Plzeň

21. 10. v 19.40:
VUT Cavaliers Brno – HC UPOL

11. 11. v 19.40:
VUT Cavaliers Brno – HC North Wings

2. 12. v 19.40:
VUT Cavaliers Brno – Black Dogs Budweis

<http://www.cavaliersbrno.cz/>

Veletrh iKariéra 13. 10. 2020

Veletrh pracovních příležitostí iKariéra je jedním z největších projektů studentské organizace IAESTE. Firmám umožní osobní kontakt s potenciálními zaměstnanci, studentům rozšíří povědomí o možnostech uplatnění a požadavcích zaměstnavatelů. Koná se v areálu Fakulty podnikatelské VUT. Vstup zdarma.

<https://projekty.iaeste.cz/akce/veletrh-ikariera-vut-v-brne-2020>

Strojařské schody 11. 11. 2020

Tradiční sportovní událost, při níž jednotlivci i štafety vybíhají do 18. patra výškové budovy A1 Fakulty strojního inženýrství. V loňském roce zdolal nejrychlejší závodník všech 362 schodů za 84 sekund a pokořil tak rekord z roku 2018. Podaří se ho letos opět překonat?

<https://www.fme.vutbr.cz/schody/>

Brněnský sedmnáctý 17. 11. 2020

Oslavy svobody a demokracie na náměstí Svobody s připomínkou sametové revoluce a vzpomínkou na listopad 1939. Akci připravili studenti všech brněnských univerzit.

<http://www.brnensky17.cz>

Šifry pro VUT

Připravili jsme pro vás další kolo soutěže se šiframi i rébusy. Svá řešení můžete vyplnit na stránce www.mensa.cz/sifryvut. Z řešitelů s minimálně dvěma správnými odpověďmi vylosujeme vítěze, který obdrží propagační předměty VUT.

Z úspěšných řešitelů minulého kola jsme vylosovali **Andreu Němcovou z Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií**.

Řešení: 1. Flowmon Networks, 2. Martin Hartl, 3. Mojmír Kyselka

Zadání 17. kola

1.

2.

Jumbo tíhu unesl, dav zpoza ostrova hledá.

3.

V tabulce jsou celá nezáporná čísla. Dále víme, že součiny čísel v jedné i druhé úhlopříčce jsou nula. Uvedená čísla určují součet čísel v příslušném sloupci a řádce. Součin šesti čísel v prvních dvou řádcích je 324000.

	&		35
&			37
			2
33	37	4	

Autorem šifer je Tomáš Blumenstein, místopředseda Mensy ČR a ředitel spolku Svět vzdělání, který je absolventem VUT.

SUMMARY: Another round of the encryption competition is waiting for you. Please submit your solutions at www.mensa.cz/sifryvut; winners will be drawn from among competitors with at least two correct answers. The ciphers were designed by BUT graduate Tomáš Blumenstein, now vice-president of the Mensa International SNM and director of the World of Education Association. Andrea Němcová from the Faculty of Electrical Engineering and Communication was drawn from among the successful participants in the 16th round.

Kalendář akcí

24. a 25. 9. 2020

CRASH DAY ÚSI

Areál společnosti JEREX, Ostrovačice
u Brna

Nárazové zkoušky automobilů určené
k ověření chování vozidel

<http://crashday.cz>

29. 9. 2020

Žijeme IT

Fakulta informačních technologií VUT

Konference nejmodernějších
informačních technologií

<https://zijemeit.cz>

13. 10. 2020

Hoffmann a Loos natěsno

Fakulta architektury VUT

Inscenace performativní platformy
Terén u příležitosti 150. výročí narození
Adolfa Loose

ROK ADOLFA LOOSE
2020

<https://gotobrnno.cz/info/adolfloos150/>

10. 11. 2020

Reprezentační ples Fakulty stavební VUT

Zoner BOBYHALL

Reprezentační ples Fakulty stavební VUT
v náhradním termínu

[https://facebook.com/
events/2525423571049569](https://facebook.com/events/2525423571049569)

27. 11. 2020

NOC VĚDCŮ

Akce zpřístupňující v jeden večer řadu
vědeckých pracovišť – tentokrát na téma
Člověk a robot

<https://www.vutbr.cz/noc-vedcu>

SIEMENS
Ingenuity for life

Odměňujeme chytré mozky

Soutěž o nejlepší diplomové,
disertační a vědecké práce
Cena Wernera von Siemense.

Více na www.cenasiemens.cz

Přihlášky zasílejte
do 30. 11. 2020

NAPLNĚ SE

**Veletrh práce
pro studenty a absolventy VŠ**

19. 11. 2020 | od 9:30 | Tržnice Brno

Registrujte se zdarma na 14. ročník veletrhu: www.jobch.cz